

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 10 K — f.
Fél évre . . . 5 K — f.
Negyed évre . . . 2 K 50 f.
Egyes szám ára 20 fillér

ZALAMEGYE

ZALAVÁRMEGYEI HIRLAP

Politikai és társadalmi hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések:

= Megállapodás szerint. =

Nyiltér soronként 1 K.

Kéziratokat

nem küldünk vissza

Gondolatok a nemzeti küzdelemről.

(H. E.) Szeretnék végre egyetlen egy népet ismerni, mely szabaddá lett.

A történelem minden lapja azzal van tele, hogyan küzdöttek a népek szabadságukért és boldogságukért. Ugy látszik, hogy a két fogalmat egyé tették, nem is tudnak elképzelni boldogságot szabadság nélkül.

Az egyén életében nem bírja e két fogalom egységét feltalálni. Boldog a gyermek szülei gyámsága alatt, gondtól, aggodástól mentve. Boldog az ifju barátai körében, kik iránt ezernyi szállal van lekötve. Boldog a férfi, ha meglelte párját, kiért lemond szabadságáról és kinek feláldozza függetlenségét. Boldog az apa, ki már csak családjáért él. Főleg pedig boldog az igazi ember, ha mindenét — életét is feláldozhatja az eszméért, egy nagy, szent célért, melynek gyümölcsét mások örlik meg.

Ime ez mind függő viszony és ennyiből áll a boldogság a földön.

Aki magának él, mondjuk, hogy egy jó módu, önző, szabadgondolkodású agglégény: az bizony jobban érzi terhét, mint előnyét magára hagyottságának s rendszeren kizsákmányolási alanya lesz »jóbarátainak.«

Ugy hiszem tehát, hogy a szabad élet és a naplopó üres élet egy.

A népek is emberekből állanak, szabadság alatt önzést nem érhetnek, csak emberi jogokat minden egyén számára. Több szabadság: anarkia. Ha aztán ez meg van, a boldogság nem következik még a megnyert jogból magából, hanem abból, hogy a nagy többség hogyan él a joggal.

Francziaországban valóságos anarkia uralkodik. A kormányzás orgiája az úgynevezett »szabad gondolkodásnak.« Köztársasági a forma, vallásellenes a kormány. S hol van több piszok, mint éppen ez országban, hol titkos kabinetek spiclikednek az emberek gondolkodás módja után és jaj az ellenvéleménynek.

Oroszország az orthodox vallási bigott-

ságban tartja népét. S hol van több bűn, több merénylet, mint éppen itt?

Mondom a forma semmi, az emberek erkölcsi értéke fontos csak.

Francziaországban épp úgy pusztá forma a szabad gondolkodó rendszer, mint Oroszországban a vallási kormányzás. Méltó szövetséges társak a hitvány zsarnokságban, mellyel mindent elnyomnak, ami a hatalmi körök nézetével nem egyezik.

Nincs addig szabadság s főleg nincs boldogság, míg a lélek nem szabad.

A mi társadalmunkban is az oppurtunismus uralkodik, a lélek szolgasága.

Vannak elveink, de ha kérdeznék felőle, előbb körülnézünk és úgy valljuk meg suttogva. Van megbotránkozni valónk, de előbb meghányjuk-vetjük, hogy nyilvánítsuk-e megbotránkozásunkat. Van jogérzékünk is. Megtudunk praktikusán alkudni.

Szabad lélek hijján pedig akár az orosz nép küzd jogokért, akár a magyar, küzdelmének vége csak papiros lesz, de nem boldogság. Papiros alkotmány, melyet az oppurtunismus kezel s a nemzet rá fizet.

Hová lettek a régi ideálok? Egy nagy kenyérré zsugorodtak s a magyar lélek egy nagy gyomorrrá.

A kemény magyar nép ma nem törődik hazája sülyedésével, ha a munkabér emelkedik. A magyar irodalom és művészet beáll pornografiának, ha jövedelmez. A magyar sajtó revolverez és a szociálistákkal fogózik a garasért.

Ezért olyan nehéz az a küzdelem, melyet a politika terén vívunk, ezért van oly kevés sulya a nemzet ítéletének, mert úgy vélik, hogy már ez a bíró is megvesztegethető. Ezért mernek ellenünk saját véreink s ezért nem merünk mi.

Nekünk, ha apáink küzdelmeit akarjuk folytatni, apáink lelkével kell harcolni. Azzal a lélekkel, mely tudott áldozni a magából, de nem engedett a jussából. Ma fordítva megy és ez keserű csuszamlás a a becsület terén.

A hadseregben is, de a lelkünkben is

idegen kommandó van. Ez ellen kell először küzdeni. Elpetyhüdt izmokkal, kiélt idegekkel, szét hulló vagyonnal, idegen majmolással, hitünkötől és tradícióktól való eltéréssel nagy dolgot mozgatni sziszifusi munka.

Mindenütt nyughatatlan ma az ember. Mindenütt akar, hol ezt, hol amaszt, mindenütt a változott viszonyoktól várnak javulást, boldogulást, pedig ennek feltétele bennünk van, nem pedig a külső viszonyokban.

Rendezett agy, fegyelmezett lélek, altruisztikus erkölcs, melyeknek vérünkben kell lenni, tesznek szabaddá és boldoggá egyént és népeket.

E nélkül lehet jog sok és több, de a harc mindig megmarad.

Szép a harc az ideálokért, de ideális lélek kell hozza, hogy eredménye legyen.

Hertelendy Ferenc levele a szabadelvűpárt elnökéhez.

Főispánunk kilépett a szabadelvűpártból s elhatározását tudatta báró Podmaniczky Frigyes-sel, a szabadelvűpárt elnökével. Levelében hangsúlyozza, hogy Deák Ferenc politikájának híve, de a kiegyezést nem tekinti végleges műnek, amint Deák Ferenc is alapnak tartotta, amelyen a nemzet tovább fejlődhetik. Ezt az alapot népszerűtlen politikával fenntartani nem lehet. Hazafiúi aggodalmának ad kifejezést a mai válság miatt, amelybe a népszerűtlen politika sodorta az országot.

Főispánunk levele a következőképp szól:

Nagyméltóságú Elnök Ur! Kegyelmes Uram! Eltelve a legmélyebb és legkínosabb hazafiúi aggodalommal lelkemben, a mai végzetes politikai helyzet és esetleges következményei fölött, az az elhatározás érlelődött meg bennem, hogy immár kötelességem legjobb tudásom, képességem és meggyőződésem szerint — bármily parányi sulyal birjon is cselekvésem — keresni minden lehető módot és eszközt, támogatni minden törvényes és hazafias törekvést, hogy a magyar nemzetet elsorvasztó válság megoldassék, korona és nemzet közti ellentétben a békés kiegyenlítésnek összhangja megtaláltassék és a magyar alkotmányos és parlamenti élet teljes erejében visszaálltassék! Deák Ferencnek százados születési évfordulóján, 1903 október hó 17-én Zala megye törvényhatósági díszülésén a többek között ezeket mondtam: . . . ennek a kiegyezésnek, mint jelenlegi alkotmányunk alaptörvényének bár voltak és vannak ma is — mint megteremtett alapnak — politikai ellenfelei, de

A radio-activ

Schmidthauer-féle =

Igmándi

keserűviz, reggel fél pohárral használva,

jelenleg a legjobb természetes gyomor-, bél- és vértisztító, mint ivó kúra **Karlsbadi** és **Marienbadi** gyógyrendkívüli. — Kapható kis és nagy üvegekben.

Főszétküldés a forrástulajdonos: **Schmidthauer Lajos** gyógyszerésznél Komáromban.

Mai számunk 12 oldal.

ez nem vonhat le semmit annak érdeméből, ki azt megalkotá. Hiszen nincs nemzet, amelynek életében és fejlődésében az összes tényezők — ha célszerűek is — egyek lettek volna, vagy lehetnének ugyanama politikai irány kijelölésében vagy követésében. Én ennek a nagy alkotásnak méltóságára attól merítem annak helyes megítélését, ki arra legilletékesebb lehetett, magától Deák Ferencől; ki annak állította oda az 1867. évi XII. törvényt, aminek ő gondolta és ami az valóban: »alpnak«; és e szavakkal védte Pest város képviselőtestületének és tanácsának tisztelő küldöttsége előtt 1868. újév napján: »Arra kérem az Egek Urát, mentsen meg minden bajtól bennünket s szállja meg e hon polgárainak lelkét, hogy azt a szabadságot, melyet elértünk, ne csak megtarthassák, hanem tovább fejleszthessék s a haza javára minél gyümölcsözőbbé tehessek« . . . Deák Ferenc igen jól tudta, hogy a modern államéletnek fejlődése megállást nem tűr el, ha a megállással egyúttal elmerülni nem akar és nincsen és nem lehet oly törvény, institúció vagy alkotmány, amely a kor-nak, társadalomnak, művelődésnek külső és belső nagy nemzeti jogos törekvéseknek evolúciójához alkalmazkodni nem volna kénytelen . . . És aggódo lélekkel állok meg itt és azt hiszem, e komoly hazafiai aggodalom mindnyájunkban közös, mert föl nem tartóztatható evolúció a közel négy évtizeden át lassan fejlődő életünknek, midőn friss levegőt, új lökést kíván adni, vajjon meg tudjuk-e tartani mértékét annak, hogy e fejlődés alkotmányos institúcióink keretében elhelyezkedjék? Avagy szét fogja zuzni azokat, de vajjon azért-e, hogy a romok új lépcsőket képezzenek alkotmányunk és szabadságunk ideálja felé, avagy félő, vajjon nem azért-e, hogy a romok eltemes-sék nemesak fejlődésünket, de szabadságunkat is? . . . Annak tekintem Deák Ferencnek alkotását, aminek ő maga nemesak kigondolta, de tételes törvény erejével is felruházta: egy nagy-méretű alpnak, melyben elfér a nemzeti evolúció; és ha ezen az alapon tovább — és végre fölépí-tettük az önálló, szabad, magyar nemzeti államot, még pedig erősen és összedőlhetetlenül — s duzzadó erőink új evolúciót fognak követelni, akkor lesz ismét itt az ideje, új esernyőket emelni rajta a hatalmas Nagymagyarországnak! . . .

Ha tehát a kiegyezésnek közjogi alapját meg akarjuk és meg tudtuk még védeni és tartani, akkor abban megvalósítandók mindama jogos nemzeti aspirációk, melyek a nemzet életének egészséges és fokozatos fejlődésével ez alap keretében megvalósíthatók. S miután június hónap 22-én a szabadelvű párt értekezletén, annak mélyen tisztelt vezére, Tisza István gróf maga jelentette ki és hívta föl a párt tagjait, hogy: »a nehéz viszonyok közt egy ma talán népszerűtlen, de igaz ügy mellett férfias kitartással teljesítsük kötelességünket« — ebből én azt a szükségszerű konklúziót vonom le, ha igaz ügyemnek érvényt

Csak álom volt . . .

Mikor Szilvásy Jenő ebéd után lakására tért, rágyújtott egy cigarettára és végig dült a kereveten. Mohón eregette a kék füst felhőket a levegőbe, s az alatt különös gondolatai támadtak. Majd unott kémozdulattal elhajtotta a cigarettát és lehunyta szemét . . .

És álmodott . . .

Egy gyönyörű tündérligetben találta magát. Ragyogó fényzőn szűrődött át a pálmák lombjain s a tikkasztó légből bódító virágillat vegyült. Csodálkozva tekintett szét; ilyen pálmákat, ilyen színpompájú virágokat sehol sem látott. Egy-egy virág olyan nagy volt, mint egy ember és kelyhükből oly kábító illat áradt, hogy nem lehetett sokáig közelükben megmaradni. Félénken haladt előre az uton, melynek apró kövesei úgy tündökölték, mint megannyi csillag. Jó darabig ment már, midőn egyszerre édes, andalító zene hangjai ütötték meg fülét s ő kíváncsian a hangok után indult.

Csakhamar egy kis tó partjához ért, melynek sima viztükrén gyönyörűen visszaverődött az ég kékje. A fülbemászó zene hangjai mindig közelebbről hallatszottak és annál óvatosabban sietett előre. Vigyázva széthajtotta az egyre sűrűsödő bokrok ágait s egyszerre ijedten megállott. A

akarok szerezni, akkor azt népszerűvé kell tennem; mert alkotmányosan vezetni egy nemzetet népszerűtlen politikával, még normális viszonyok közt sem lehet, annál kevésbbé olyan alkotmány- és parlamenti válságban, mint aminőben ma van ez a szegény ország; és annál kevésbbé, mert e népszerűtlen politikát a megnyilatkozó nemzetnek többsége visszautasította, de még nem magát az igaz ügyet. Miért is egy népszerűtlen politikához való merev ragaszkodás megdönti magát az igaz ügyet is, amelyet pedig a nemzet természetesen fejlődésének és nem egy pártnak érdekében meg akarnánk tartani. Be kell ezt végre látnunk, mert különben az igaz ügy fogja elhagyni eddigi alapját és követőit, nem hagyva vissza számukra mást, csak a népszerűtlenséget. Be kell ezt látnia a koronának most is már, ha nem akarja, hogy »Deák Ferenc tradícióhoz való férfias és kitartó ragaszkodásnak még egészséges magva se maradjon« — és be kell látnia a nemzetnek is még most, ha nem akarja, hogy az eltiport mag helyén, melyből a nemzetnek nagy, terebélyes fája nőhetett volna ki, esetleg pusztá, letaposott föld maradjon! Népszerűvé kell tehát tenni az igaz ügyet, ha még nem késő, olyan cselekvési tartalommal, iránnyal és névvel, mely kielégíti a nemzetet, hogy fényt, erőt és dicsőséget biztosítson a koronának és megvédje a koronát, hogy békét, boldogulást és szabadságot biztosítson a nemzetnek! Ezt akarom szolgálni és támogatni mindazokkal, kikkel e törekvésben találkozom és kik hivatvák e nagy célnak eszközeit megteremteni. Erre föntartani akarván cselekvési szabadságot, tisztelettel bejelentem, hogy a szabadelvű párt kötelességéből kilépek. Nagyméltóságodnak kiváló mély tisztelettel

Hertelendy Ferenc.

A vármegyei pénztárak.

Pestvármegye a vármegyei pénztárak és számvételek visszaállítását sürgeti és erre vonatkozó határozatát megküldötte az összes törvényhatóságoknak, amelyek minden valószínűség szerint esatlakozni fognak a kérelemhez, mert amióta a vármegyei pénzeit és értékeit az állampénztárak kezelik s a számvételeket a pénzügyigazgatóságok mellé osztották be és a pénzügyminiszter alá rendelték, mindenütt azt tapasztalták, hogy az új rendszer nem csak a vármegyei önkormányzati és rendelkezési jogait nyírta meg, hanem közigazgatási szempontból sem felel meg a hozzá fűzött várakozásoknak. Nálunk legalább határozottan nehézkesebbé tette az ügyek elintézését s egy a hatóságoknak, mint a feleknek újabb megterhelésével járt.

Három évvel ezelőtt, az obstrukció jegyében született meg a törvény, amelyen meglátszott, hogy a béke érdekében engedték napvilágra

zene közvetlenül mellette hangzott fel s midőn egy nagy levelet félrehajtott, remek látvány tárult szeméi elé. Egy kis tisztáson számos ugyanoly nagyságu és színpompájú virágot látott s mindegyiknek kelyhében egy szép tündérlány ringatta magát. Ők énekeltek. Szilvásy lélegzetét is visszafojtotta, csak hogy észre ne vegyék jelenlétét. Egy ideig még énekeltek, azután kiléptek a virágkelyhekből és gyönyörű táncba fogtak.

Tündérlánykák voltak gyönyörű arccal, habkönnyű termettel. S mikor a táncot lejtették, a fűszálak alig hajoltak meg formás lábaik alatt. Pajzánul összefogózkodtak és keces mozdulatok közt keringtek körben ide-oda . . . Szilvásy meglapult a bokrok aljában és gyönyörködve bámulta a tündérlányok táncát.

Hirtelen abban hagyták a vidám éneket, táncot és hangos sivalkodással menekültek a virágokhoz. Ugyanakkor a levegőben erős szárnyesatogás hallatszott. A tündérlányok beleültek a virágkelyhekbe és remegve bámultak a csendzavaróra. Csak egy fehér galamb volt, mely lassan leereszkedett azon virágra, hová a legszebb tündérlány menekült. Alig érintették meg a galamb piciny lábai a virág szirmát, egy déleceg ifjúvá változott, ki édes hangon kezdett beszélni a tündérlányhoz:

— Eljöttem hozzád ragyogó szép tündérlányka,

hazni az akkori kormánynak és következményeiben bármilyen fontos volt is, nagyobb feltűnést nem keltett s három nap alatt letárgyaltattott.

A törvény elrendelte, hogy a vármegyei pénzeket és értékeket jövőben az állampénztárak kezeljék s a számviteli teendőket a pénzügyigazgatóságok mellé kirendelt számvételek lássák el. Papiroson tetszetős volt a dolog; neki is örültünk valamennyien. Az alispán megmenekszik sok ellenőrzéstől és felelősségtől; kevesebb felszabadul egy csomó helyiség, amelyekben hivatalok, irattárak lesznek elhelyezhetők stb. stb. Legfeljebb az tűnt fel, hogy amikor a vármegyei mindennemű számadása a belügyminiszterhez tartozik, miért tartozik a számvételek a pénzügyminiszter alá.

Megindult az átadás és minden nagyobb nehézség nélkül le is folyt. Az átadás után azonban nagyon hamar keserű tapasztalatok következtek. A vármegye nem csak azt látta, hogy neki pénze nincs, hanem olyan közege sincs, akivel számadási ügyekben rendelkezhetnének. Ha számvétele van szüksége, minden esetben a pénzügyigazgatósághoz kell fordulnia. A felek panaszkodtak, hogy keservesen tudnak pénzükhöz jutni; hetekig tart, amíg beküldött nyugtáikra pénzt kapnak és Pontiusból Pilátushoz utasítják őket, ha régen kiutaltványozott pénzüket személyesen fel akarják venni. Meg kell járniok három épületet, amíg végre nyugtáikat számfejtetik s megtörténik a fel és ellenjegyzés szép piros tintával. A vármegyétől beáramosított tisztviselők pedig zuglódtak, hogy méltatlanul bántak velük s hiába biztosított nekik a törvény teljes amnestiát azért a nagy bünért, hogy a vármegyét merték szolgálni, tovább üldözte őket az elfogultság és ellenszév, amely a közigazgatási tisztviselőket az állami gépezet ötödik kerekének szeretnő degradálni.

Az új rendszertől várt előnyök közül egyetlen egy sem következett be. A közigazgatás és a pénzkezelés nem lett gyorsabb és egyszerűbb, hanem nehézkesebb és bonyolultabb. A tisztviselők száma nem apadt, de a központi közigazgatás dolga megsaporodott. A főindoka a törvénynek az volt, hogy megszüntesse a vármegyéknek elkövetett sikkasztásokat, mert sokan azt hitték, hogy a megyei pénztárakban a köztalányt egyszerűen elpanamazzák. Ezt a hiedelmet bele-szuggérta a közvéleménybe a sajtó; az a sajtó, amely a vármegyeházát a mult penészes maradványának s a haladás akadályának tekintette, mert falai között meghúzódott a nemzet multjának egy darabja, amely makacsul ellenállt az új idők centralizálásra hajló irányának. A vármegyei konzervatív szelleme szálla volt azok szemében, akik nem történelmi alapokon, hanem kozmopolitikus elvek szerint akarták berendezni ezt az országot s azért a kis felesleges sujtásért, amelyet a vármegyei a külsőségekben s különösen

hogy megvalljam neked szerelmemet. Nagyon szeretlek. Amióta először megláttalak, midőn egyszer átrepültem a tó felett, azóta nincs szívemnek nyugalma. Óh jöjj hozzám, hallgasd meg kérésemet és légy az enyém. Nem vagyok gazdag, semmim sincsen, csak hűn szerető szívem, s tündérrertté varázslom szerény hajlékomat, melyet megosztasz velem. Egyszerű ember vagyok, de oly boldogságot ígérhetek neked, a mely a hatalmasnak is ritkán jut . . .

Elhallgatott az ifju és gyengéden megfogta a tündérlányka kezét, de annak ajka néma maradt, sőt tagadólag rázta fejét. Midőn szeméik találkoztak, a tündérlány elpirult.

— Ki vagy te?

— Az Erény . . .

— Sohasem hallottam felőled . . .

— Kevés ember ismer.

— Szép ifju, én elhiszem, hogy szeretsz, de egymáséi sohasem lehetünk . . . mondá bánatosan a szép tündérlány.

— Boldogtalan leszek, ha visszautasítasz . . .

— Azért szólok most hozzád. Szeretlek én is, de nem leszek a tied, mert szegény vagy. Én csak a gazdagságban, a pompában találok fel magamat s te oda nem követhetsz. Hiszek szavaidnak, de csendes kunyhódban boldogtalan lennék. Menj vissza oda, a honnan jöttél s felejts el

a társadalmi életben érvényesíteni igyekeztek, elítélték, lerángatták az egész intézményt. Hogy tekintélyét lerombolják, a társadalomra való hatását meggyengítsék, hogy a nagy és teljesen önálló, független nemzeti államok igazgatásában bevált centralizáció diadalát elősegítsék: természetesen országgá kellett kiáltani, hogy a vármegyeháza bűnfészek, ahol sikkasztanak; letörtött existenciák menedékhelye, ahol a cimeres és predikátumos ostobaságot és munkátlaustágot állással és fizetéssel dédelgeti a nepotizmus.

A kritika nem volt őszinte. Meglátszott rajta az elfogultság s a hagyományokból fakadó intézmények és társadalmi előjogok gyűlölete. A vármegyei intézménynek gyökereit hibáit, mert hiszen vannak ilyenek is, nem abból a szempontból ostromozták, hogy azokat kiküszöböljék; a vármegyét a változott idők követelményeihez képest átalakítsák; az előítéletektől, a nepotizmustól megtisztítsák s a lokálpatriotizmusban s a megyének a társadalomra való hatásában rejlő nagy erőt szétforgácsolódni ne engedjék, hanem azt a nagy nemzeti, közgazdasági, kulturális és társadalmi célok körül tömörítsék. A lázas modernizálás elragadta az embereket s nem gondoltak arra, hogy az új eszméket, törekvéseket és intézményeket mindig könnyebb és jobb egy már meglévő, a nemzet multjából fakadt, lelkével összenőtt keretbe foglalni, mint új formákat és eszközöket keresni. A konzervatív szellem gyűlölt az új áramlatokkal s az újítók egész haragja nem a lényeg, hanem a formák ellen tört.

A vármegye büneinek listáját napirenden kellett tartani, hogy pusztulását ne sirassa senki, hanem üdvözölje az önkormányzati jogok esorbúlását, amelyeket kiváltságoknak tekintettek, nem olyan jogoknak, amelyeknek részese minden polgár. Be kellett feketíteni, meg kellett gyanúsítani az intézményt és minden emberét; össze kellett zsugorítani jogait, végre el kellett venni a pénzt is, hogy teljesen védtelen maradjon arra az időre, amikor még a nevé is kerületté változtatja az állami mindenhatóságot.

A pénztárak átadása előtt urbi et orbi hangoztatták, hogy nagy leleplezések, tömeges tolvajfogások várhatók. S az átadás ment simán. A kincseket megtalálta az állam.

Hogy a vármegyénél sikkasztottak is, loptak is, arról beszámoltak mindig az újságok. Csaptak akkora lármát, hogy azt meghallották a Kárpátoktól az Adriáig. Ine a vármegye büne! Pedig dehogy a vármegyéé. Csak a sikkasztóké. Hiszen sikkasztottak, sőt lopnak ma is az államtól eleget. Hát ez az állam büne? Házi tolvaj ellen nincs Wertheim székerej, nincs rendszabály, nincs elég éber ellenőrzés.

A vármegye pénztári és számvevőségi tisztviselőinek átvétele megcáfolta azt a hiresztelést is, hogy a nepotizmus érdemtelen kreaturáira

engem. A te országodban lesz elég nő, a ki oly életben boldogságot talál, a melyet nekem kínáltál, én többre vágyom...

Az ifju elszomorodott, elengedte a tündérleány kezét és lelépett a virág szirmáról. Ugyanabban a pillanatban ismét galambbá változott. Szomorúan búgott a tündérleány felé, azután szétterjesztette szárnyait és felemelkedett a levegőbe. Alig repült egy keveset, midőn egy vérszomjas vérese csapott le rája. A galamb nem tudott védekezni s már már a ragadozó karmai között lelte volna halálát, midőn a vérese észrevette a tündérleányokat. Elengedte áldozatát és lerepült a leg szebb virághoz. Amint rálépett a virág kelyhére, ő is gyönyörű ifjává változott. Ruhája csak úgy csillogott az aranytól és arca is sokkal szebb volt, mint a másiké. Ő is azonnal bókolni kezdett a leánynak:

— Legbájosabb tündérleány, kit valaha láttam, engedd, hogy megcsodáljalak. Akarsz-e az enyém lenni? Óriási birodalomnak vagyok mindenható ura, népem, rabszolgám annyi, mint a hány fűszál van e réten. Aranyom, gyémántom, egyéb drágakövek tömérdek. A mi vágy női szívben csak gerjedhet, azt én mind könnyű szerrel kielégítem. Ugye velem jössz? — lihegte szerelmesen a szép ifju és merészen átkarolta a reszkető tündérleányt.

bizták a vármegyék a pénzüket. A vármegyei tisztviselők legnagyobb része nem csak megálta a helyét, hanem nagyon hamar beletanult a pénzügyi ágazatokba is. Miután azonban magukkal vitték a vármegyétől öröklött anyajegyet, az elismerés helyett szolgálati idejüket leszállították, nem fogadván el a vármegyék által adományozott millenáris éveknél a nyugdíjigénybe való beszámítását; kihagyták őket a megyei és állami tisztviselők fizetéseinek rendezéséből.

A vármegyeházákba majdnem mindenütt beköltözött az adóhivatal, vagy a számvevőség. Ideiglenes állapotnak van ugyan kijelentve az okkupáció, de hogy a mai nemzedék nem éri meg a végét, az körülbelül bizonyos. A vármegyei hivatalok pedig össze vannak zsufolva. Klasszikus példa Zalavármegye székháza.

Akinek valaha pénzt utalványoztak ki a vármegyénél, az tudja már, hogy a nyugtával először a pénzügyi palota második emeletén kell megfordulnia, hogy pénzt a vármegyeházán megkaphassa. A tisztviselőnek az adatokat, amelyeket előbb rövid uton megszerzett, megkeresés, izentetés útján lehet csak megszereznie stb. stb.

A vármegye pedig nem rendelkezhetik a pénze fölött, mert az állampénztár első sorban nem a vármegyének, hanem felsőbb rendeletnek engedelmeskedik.

Az a nem vált remények s a sok panasz miatt a vármegyék kezdenek határozott állást foglalni a törvény visszaadásáért. Pestvármegye határozatát, amelyben a pénztárak s a számvevőség visszaállítását sürgeti, az összes vármegyék hasonló határozatai fogják követni, mert mindenütt panaszokra adott okot s nehézségeket teremtett az új rendszer, amelynek hátrányai nálunk kétszeresen érezhetők a helyiségek elégtelen volta és célszerűtlensége miatt.

A magyar ipar és a művészek.

Feszty Árpád, jeles művésznünk felhívást intézett író és művészársaihoz, amelyben a magyar ipar fejlesztésére szólítja őket munkára. Ezt a felhívást lapunknak is megküldötte s mi azt készséggel tesszük közzé, mert azt az elvet, hogy közgazdasági érdekeink szolgálatában minden magyar embernek, bármely társadalmi körhöz tartozik, bármely foglalkozást űz, tevékenynek kell lennie, mindig vallottuk és szerény körünkben hirdettük. Ha Magyarország minden polgára úgy gondolkodna, mint Feszty Árpád, ha az egész társadalmat áthatná az a tudat, hogy a maga helyén mindenki tehet valamit és egy gyufaszál is nyereség, ha azt a magyar iparnak menthetjük meg; ha sikerülne a társadalmat a veszedelmes indolentiából kiragadni s belevezetni a vér nélküli küzdelembe, amely gazdasági meg-

A csábító szavak megtalálták az utat a leány szívéhez és boldogan mosolygott a daliás ifjura.

— Velem jössz?

— Ki vagy te?

— Mit kérde? Tekints reám; hatalmassá, irigyletté, boldoggá teszek, ha engem követsz, — mondá az ifju komolyan — és sötét szemei szokatlan fényben égtek. A leány szíve egyre hevesebben dobogott; egy szavába kerül és elérheti mindazt, a mi után oly sokszor epedett.

— Veled megyek.

— Jöjj hát! — suttogta a szép ifju és szerelmesen pillantott a leány arcába. Szemeik találkoztak és ajkuk összeforrított kéjes szerelmi csók mámorában. A szegény megtépett, visszautasított galamb pedig busan búgott egy közeli fágon s midőn a csókolózást meglátta, rémülten turbékolta le a leánynak:

— Égi szép tündérleány, vigyázz, a Bűn van veled, meg ne tántorodj...

A tündérleány összerézzen s ki akarta magát szabadítani az ifju ölelő karjaiból.

— Nem hallottad? Valaki azt kiáltotta, hogy te vagy a Bűn...

— Tévedsz egyetlen boldogságom, senki sem szólt, csak az esti szellő játszik a fák leveleivel válaszolta az ifju és annál hevesebben ölelte magához a tündérleányt. A magasban kóválygó

erősödésünkért folyik; akkor megtestesülhetne egy nagy nemzeti cél: a gazdasági függetlenség.

Olvasóinkat kérjük, szenteljének figyelmet Feszty Árpád irásának, amelyet egész terjedelmében itt közlünk:

»A nemzet képviselőit hazaküldötték.

A nemzeti hadsereg és az önálló vámterület kérdése megoldatlan maradt.

A nemzet képviselői a vármegyéket hívták fel az ellenállásra és ezzel a társadalmat szólították fel a küzdelemre. Az önálló vámterülettel kapcsolatosan aktuális ma iparunk fejlesztésének kérdése is és ez a kérdés az, a melyhez mi, írók és művészek, a magunk hivatása és hazafisága révén hozzájárulhatunk.

És ez a tér, a melyen a magyar társadalom is leginkább küzdhet, ipari küzdelmünk kérdése.

E téren támadhatjuk meg ellenfeleinket legérzékenyebb oldalán, az ipari harc mezején. Ezen a téren küzdhet minden egyes, ezen a téren, a törvény keretén belül küzdjön a társadalom, ezen a téren biztos, mert csak a mi akarattunktól függ a győzelem.

Ha a vármegyék megtagadják az adófizetést, tagadjuk meg mi is azt az adót, a melyet ipari téren fizettünk eddig az idegeneknek, mert hiszen mindaddig, a míg egy nemzet földjének termékeit és azoknak értékét ipari szükségletei fejében kénytelen átengedni másnak, addig csak adófizető rabszolgája a nálánál ügyesebb idegennek. Ezen megalázó rabszolgaság alól fel kell szabadulnunk.

De ez alól önmagában még az önálló vámterület sem szabadítana fel bennünket, miatt ahogy a legjobb vár sem védelmezhet meg, ha annak bástyáit nem őrzi elszánt hadsereg.

A siker főtenyezője az, hogy az önálló vámterület eszméje áthasson minden magyar embert, iparunk védelmére külön-külön minden polgár síkra szálljon és az idegen ipartárgyak inváziójával szemben minden egyes ember lelke egy-egy ellenálló vámsorompó legyen.

Szövetkezzünk hát az ellenállásra, zárjuk el az utat az idegen ipartárgyak elől.

Célunkat azonban csak úgy érhetjük el, ha egyszermind versenyképessé tesszük velők szemben hazai iparunkat.

A magyar társadalom, amely már nem egyszer kelt a magyar ipar védelmére még áldozatok árán is, ma is kész lenne az áldozat útjára lépni és megelégednék egyelőre hazai iparunk mai voltával addig, a míg egy ilyen védőszövetkezés védelme alatt iparunk kifejlődik.

Ennének eszeréptányérról ha kell és ha kell, járnának daróceruhában, hogy az a pénz, a melyet mi itt szerzünk, itt keressünk ebben az országban, az maradjon is meg ebben az országban és ne gazdagítsa ellenségeinket.

És ezt a mozgalmat meg is kell indítanunk. De ez csak az első lépés legyen, a melyet nyom-

galamb megsajnálta a szép tündérleányt és újbó megszólalt.

— Szende leányka térj magadhoz, a Bűnt öleled karjaidba s kárhózatot szívsz ajkairól... Üzd el magadtól...

— Nem! sügta az ifju a leánynak.

— Nem! — kiáltá a leány a galambnak.

A megvetett galamb keserű könyeket hullatott, midőn a Bűn diadalát látta. Egy köny épen a tündérleányka lángoló arcára cseppent, a mely aztán úgy égette... Testét remegés járta át, midőn az ifju ölelő karjai között annak vad, kéjvágyó arcát meglátta. Az arcára hullott köny-csepp pedig jobba égette a tűznél. Egyszerre magához tért, kiszabadította magát az ifju karjaiból s könyező arccal, bánatosan hívta vissza a galambot.

— Oh jöjj vissza, szeretlek, ments meg...

Midőn a Bűn ezt meghallotta, vadul magához ragadta a zokogó leányt és őrvongva felkiáltott:

— Nálam a boldogság...

— Nem... nem... felelte elhaló hangon a szép tündérleányka.

A magasban röpökdő galamb is meghallotta a leány segélykiáltását, szárnyat bontott és villám gyorsan, észrevétlen leszállott a virágra, hol ismét ifjává változott. Midőn a Bűn az Erényt maga mellett látta, dühösen eltaszította a tündérleányt.

ban kövessen ipari fejlesztésünknek komoly munkája, hogy a közönség hazafias hevét le ne hűtse a csalódás. Nehogy a kapzsiság és önző spekuláció a közönség felbuzdulásával és áldozatkészségével visszaélve, hazafiság címén és »hazai ipar« jelszó aint értéktelen rossz portékát octroyálhasson reá, olyan országos védőszervezetet, ellenőrző bizottságot kell alakítani, a mely szervezettel kiterjedve a vármegyékre, a járásokra, a községekre, ráütve bélyegét a jóra és megbélyegezve a rosszat, vezetője legyen a közönségnek, hogy ugyanakkor, a mikor a magyar társadalom hazafisága védi a beesületes magyar munkát és a beesületes vállalkozásokat s ugyanakkor a magyar közönség is meg legyen védve a visszaélések ellen. Összekötő kapcsolatot kell létesíteni a fogyasztók és a termelők között egy olyan szervezetben, a mely tanulmányozva a közönség igényeit és kívánalmait, azokra irányítsa a gyárosok és iparosok figyelmét, viszont ráterelje a közönség figyelmét a jó magyar munkára.

Mert csak a jó munkának van jogosultsága. Jó és szép legyen a munka. Ehhez kettő kell.

Beesület és izlés. Az izlést és a beesületet kell tehát értékre emelnünk. Az emberiség jövő harcában a két tulajdonság fogja biztosítani a győzelmet. Hitele is csak addig lesz iparunknak a közönség előtt, amíg e két tulajdonságában bizik, csak addig marad is meg állandó fogyasztójának.

De viszont, ha a vállalkozás állandó fogyasztásra számíthat, akkor az eddig tartózkodó hazai tőke is hajlandó lesz az ipari vállalkozásokra, megrendült hitelünk is helyre fog állani, ha a külföldi pénzpiac, amely minden mozgalomnak mélyére lát és értékelni tudja annak következményeit, észre fogja venni, hogy a mi mozgalomunk célja a »vagyonai függetlenség«, törekvésünk az, hogy értékeink ezentul az ország határain belül maradván, egy nagy nemzeti közvagyonná halmozódjanak fel. Együttesen és egy időben törekedjünk arra, hogy közönséget teremtsünk az iparnak és ipart a közönségnek.

E kettős irányban küzdjünk tehát. Szervezzük a védelmet, e védelem alatt pedig fejlesszük ki iparunkat arra a fokra, amelyen állva versenyre kelhessen más nemzetek iparával és amely méltó legyen a magyar fajnak határozottan nagy és előkelő tehetségéhez.

Teljes művészi meggyőződés, hogy Japánt kivéve, nincs egy második nép a föld hátán, a mely annyi formaérzékkel, veleszületett művészi hajlammal bírna és e folytán ugy ipari, mint minden másnemű kifejlődésre annyira alkalmas volna, mint a mi népünk, a magyar.

Ha az ugynevezett művelt osztály meg tudná látni ezt, ha ennek értékét meg tudná becsülni,

Egy szörnyű átkot mondott, azután gyorsan a levegőbe emelkedett. Az Erény pedig karjaiba vette az elájult tündérleánykát és szeliden bátorította:

— Ne félj, én mindig veled leszek.

— Oh bocsáss meg — rebegte a szép tündérleány.

— Töröld fel könyeidet, midőn visszahívtál, már megbocsájtottam . . .

Ölébe vette a tündérleányt és lassan az ég felé repült az édes teherrel . . .

* * *

Szilvássy Jenő erre felébredt. Az álom hatásától elkábítva gyorsan átöltözködött és elment valakihez. Az a »valaki« pedig az volt, a kit lángoló szeretett, ki minden gondolata volt.

A leány előzékenyen, de mégis fagyosan fogadta s midőn előadta szándékát, a szivárvány színeivel kifestett terveit, épített légvárakat, majdnem szemébe kacagott.

Józan számfással, kérielhetetlen hidegséggel bizonyította be, hogy abból a kis fizetésből ketten nem tudnak megélni. Az érzelmeket pedig ily esetben egyszerűen el kell hallgattatni. Azután egy ügyes fordulattal tudtára adta, hogy elkészt, mert egy éveiben levő, de dús gazdag térfi már beleegyezését bírja . . .

Szilvássy Jenő azt sem tudta, hogy ért le az utcára s otthon azután eltűnődhetett azon, hogy miért is marad mindig az álom . . . álom . . .

Rovenszky Árpád.

akkor ez az ország gazdag és boldog ország lenne.

A magyar népnek művészi és ipari hajlamát, munkásainak tehetőségét, ezt a meglévő, de szunyadó erőt felhasználva készüljünk arra a harcra, a melyre készülődik körülöttünk Európa minden nemzete. Arra a harcra, a mely kegyetlenebb lesz minden töröknél, tatárnál, az ipari küzdelmek harcára.

Jaj annak a nemzetnek, a melyet ez a harc készületlenül talál, mert a mely nemzet e küzdelemben elbukik és az elszegényedés sorvadásában pusztul el, az nem támad fel többé soha. Készüljünk hát e küzdelemre és egyesítsük az összes erőket.

Tegyük meg mi az első lépést, írók, művészek! Alakítsunk egy olyan testületet, a melynek fórumán meghallgatásra találjon minden komoly szó, bárholonnan jöjjön is.

A hol az ipari kérdések kapcsán éppen olyan fontos megvitatás tárgya legyen a gyárosok ügye, mint a művészek törekvése vagy a magyar munkásnép érdeke, mert mindezek kiegészítő kérdései a nagy egésznek, az ipari fejlődés kérdésének.

A melynek fórumán ne feszélyezzen senkit a pártpolitika, a hol minden őszinte szándék szabadon nyilvánulhasson és támogatásra is találjon. Iparkodjunk a közfelfogást a gyakorlati élet egészséges útjára terelni, iparkodjunk mindent gyakorlatilag is megoldani.

Ha iparunkat nem védik a törvények bástyái, állítsunk neki bástyákat a magunk szabad akaratából.

Ha nincs vámsorompó, állítsuk fel e sorompókat lelkeinkben és legyünk mi azoknak önkétes őrei.

Iparkodjunk lehetővé tenni, hogy ezentul ne keljen idegen tárgyakért pénzünket idegennek adni. Zárjuk el a csatornákat, a melyeken a magyar közvagyon idegenbe folyik.

Teljesítse minden ember az ő kötelességét a maga hivatása szerint.

Az író hivatása, hogy ez ügynek prédikátora, apostola legyen. A művész hivatása, hogy formaérzetével, színérzékével irányítsa az iparos fejlődését, izlésével segítségére legyen egy a gyárosnak, mint az iparosnak, a szabónak úgy, mint a fazekasmesternek.

Olvasszuk be iparunkba a művészetet, — más oldalról olvasszuk bele a magyar érzést és egy közös töből fakadó izléssel neveljük az iparost úgy, mint a közönséget.

Törekedjünk arra, hogy egy jó irányban kialakult közvélemény kívánsága folytán általános nevelési rendszerünkben is ezentul ne a tudálékosság erőszakolása, hanem a gyakorlati élethez szükséges tudás, az ipari művelődés, a vele járó szép érzék és a mi pénzértékben is mérhetetlen sokat ér, a jó izlés fejlesztése legyen első sorban irányadó.

Ebben kövessük Európát, az angolt és a franciát, a kik izlésük nagyhatalmával harácsolták össze az önálló izlés nélküli nemzetek milliárdjait.

Tisztítsuk meg közéletünket a teoriák miazmától és tisztítsuk meg a közfelfogást az ugynevezett »európai műveltség« külső mázától, de aztán oltssuk be az igazi »európai műveltség« szörumát a magyar közélet vérébe, úgy, hogy az a magyar szív izzó kohójában felolvadva, vérré váljon, hogy az a magyarságnak életfentartó ereje és Európában való fennmaradásának örökös biztosítóka legyen.

Ezen műveltségnek első sorban az ipari törekvésekben kell megnyilatkoznia. E téren, az ipari művelődés terén fogjon kezét a politikus az iparossal, az író a gyárossal, itt fogjon kezét a művész a paraszttal.

Ebből az országos nagy kézfogóból fog kivirágozni ipari fejlődésünk és az az előkelő igazi magyar műveltség, a melyre szükségünk van, a mely nélkül fenn nem maradhatunk.

Ne várjunk mindent a kormányoktól. Ott van és csak ott lehet egészséges nemzeti élet, a hol a társadalom közfelfogása irányítja és segíti egyszersmind a vezetőik működését.

Rá kell birkunk a társadalmat arra, hogy a mikor hosszas tespedéséből felébredt, ne elégedjék meg a passiv resistenciával, hanem a tett mezejére lépve, vessen meg alapját a gyakorlati magyar művelődésnek, ipari kifejlődésünknek, az ország meggazdagodásának és a gazdagságból kifolyó nemzeti hatalomnak. Ezért van szükségünk egy olyan szövetségre, a mely e törekvéseket

hirdesse, e törekvéseknek a társadalom kebeléből katonát toborozzon és neveljen, a mely az önálló vámterület kérdésének megoldását elősegítse és az önálló vámterület életbeléptetésére az országot előkészítse.

Alakítsuk meg hát ezt a szövetséget!

Kezdjük meg mi, írók és művészek!

Mikor s nagy forradalom idejében Párisban a convent nem tudott boldogulni, akkor Marseillen összeállott négy száz egyszerű ember és elindult Párisba azzal a szóval: „Menjünk — mentsük meg a hazát!“ Azt sem tudták hogyan, mégis elindultak. Gunyolták, kacagták őket, mégis elindultak. A harmadik falnál megszűnt a gunyos kacagás. Párisba már 20.000 ember vonult a nyomukban a Marseillaise dallama mellett. És ez a 20.000 ember vetette meg alapját a nemzeti hadseregnek. Mi se törődjünk hát a kislelkűek gunyos kacajával. Törjünk előre bátran, követni fognak. Először egyesek, aztán százak és ezrek.

Jöjjünk össze, vessük meg alapját e szövetségnek és hívjuk el gyülekezetünkbe a gyárosokat, az iparosokat, stb. s velük együtt oldjuk meg törekvéseink gyakorlati kivitelének módjait.

Kezdjük meg ezzel ipari függetlenségünk jövődő harcát, — követni fog a társadalom, velünk lesz a nemzet.

Budapest, 1905 július havában.

Feszty Árpád.

Szenzációk.

A szorgalmas újságolvasók a mult hetekben eltűnődhetek magukban, hogy milyen jeles skandalum fészek Zalavármegye székvárosa, ahol az iparossegédek akkora lázadásban törnek ki, hogy kivonul ellenük egy század huszár; két uri ember utcai botrányt csinál, amelyre összehalad a fél város; a képviselőtestület közgyűlésein a városatyák belegázolnak egymás beesületébe és párbajsegédek járnak kelnek, értekeznek. Egyik nyári szenzáció a másikat követi, amelyekről a saját külön tudósítók sietnek távirati és telefon értesítésekkel, a legnagyobb részletességgel beszámolni, hogy a csikaszerepai és mármaroszigeti publikum is élvezhesse a mi kis városunk helyi érdekű skandalumait.

Hogy kinek van kedve ama bizonyos esunya madár szerepét játszani s nem törődve sem a város, sem egyesek jó hírével, sem embertársainak jövőjével, minden pikáns ízű szenzációit világgá kürtöl, nem tudjuk; de hogy ki kellene ütni a kezéből az író tollat s olyan szerszámot adni neki, amellyel kevesebbet árthat, az már bizonyos.

Mert a toll veszedelmes eszköz azoknak a kezében, akiknek nincs érzékük ahhoz, mit kell megírni és mit kell elhallgatni. Igaz, hogy a sajtó munkásainak van egy újabb nemzedéke, akiket Hercegh Ferenc sakálónak nevezett el; ezek egy olyan lapról ábrándoznak, amelyben mindent meg lehet írni. A név találó. A sakál a leglármásabb szerves lény. Mindig üvölt, akár van rá szükség, akár nincs.

A sajtót belefoglalták a nagyhatalmak közé. Mert nagy hatalom és nagy áldás a szabad sajtó, amely behálózza az egész világot s terjeszti az eszméket, irányítja és vezeti a közvéleményt. Nagy jótevője az emberiségnek, a nemzeteknek, mert terjesztője a humanizmusnak, a szabadságnak, a felvilágosodásnak; közelebb hozza egymáshoz a nemzeteket, közös szemémi kapcsolatokat teremt mindazon népek között, amelyek a kultúra s a haladás részesei.

Ötvenhét esztendeje annak, hogy Magyarországon teljesen szabad lett a sajtó. A szabadság nem tartott sokáig. Keresztül kellett vergődniük egy megpróbáltatásokkal teljes korszakon, míg végre a szabadság szelleme végleg kiütötte a censor kezéből a gyilkos ceruzát és mindenki szabadon nyomtathatta le a gondolatait. A szabadságnak nincs más korlátja, mint a büntető törvény. Mindenki írhat és beszélhet a saját felelősségére.

A fényt árnyék kíséri; a szabadságot nyomon követték a visszaélések, a kinövészek. A sajtószabadság legrutabb kinövése a revolverezés és a szenzáció vadászat. A sajtószabadság nevelte fel azokat, akik nem ambícióból, nem önzetlen jó szándékból, hanem azért veszik kezükbe a tollat, hogy felpiszkaljanak minden magánügyet, elhurocoljanak minden olyan dolgot, amelyhez a nagy nyilvánosságnak semmi köze sincs, de az

emberek kíváncsiságát izgatja, a kárörvendő lelkeket meglepéssel tölti el és az embereket egymásra uszítja.

Ne esodáljuk, hogy sokan vannak, akik a zszurnalisztika és annak munkásai iránt nem viselnek valami nagy tisztelettel. Az öregek még abban a korban nőtek fel, amikor több volt az emberekben az egymás iránti tisztelet és szeretet, mint ma és nem ment dicsőség számba, ha valaki másnak ártott; amikor a közügyet még nem gyanúsításokkal, izgatással és szenzációkkal szolgálták; amikor még pikáns magán ügyeket és családi titkokat csak a vén kisasszonyok tárgyaltak összedugott fejjel s nem dobták a piacra azt, a mi nem oda való.

Az örökös szenzáció hajhászat és revolverezés vége az, hogy a vidéki zszurnaliszta tekintélye semmivé vált. A zszurnalisztikát a közönség nem tiszteli, a szavára sem sokat ad, hanem fél tőle; mert úgy van meggyőződve, hogy nem sokat használ ugyan, de sokat árthat. Nem a helyi érdekek támaszának és a közélet ellenőrének, hanem a cronique scandaleuse legjobban értesült közegének tartja. A tárgyilagos kritikát és a mérsékelt hangot semmibe sem veszi, ha nincs felszerelve egy kis személyes ízű pikantériával. Mert a közönséget így szoktatták a sakálók, akik soronként öt fillért, vagy havonként néhány koronáért, sőt esetleg tiszteletpéldányért és a munkatársi titulusért innak vegyesen igazat és nem igazat.

Mindent meg lehet írni ma is. De aki ír, az felelős érte. Az újságíró felelőssége kétféle: büntetőjogi és erkölcsi. Ha valakit megrágalmaz, becsületében megsért, elítéli a bíróság. Az erkölcsi felelősségnek azonban ilyen sanctiója nincs, de azért súlyát éreznie kell annak, aki tudósítói tollat fog a kezébe. Éreznie kell azt, hogy első sorban ennek a városnak a polgára (ha ugyan az) és szenzációkért a saját fészket bepiskázania nem szabad, éreznie kell azt, hogy aki anélkül, hogy abból a közügynek haszna volna, másoknak kellemetlenséget okoz, az visszaél a szabadsággal s ezért saját lelkiismeretének és a társadalomnak felelősséggel tartozik.

Ne hallgassunk el semmit, amiből a köznek haszna lehet, még akkor sem, ha egyeseknek árt; de ne keressük és ne hurooljuk elő azokat a dolgokat, amelyek csak árthatnak, de senkinek sem használnak.

Sokáig lehetne fűzni a vidék hírlapiradalmáról való elmélkedést s talán még visszatérek erre a tárgyra; most pedig azzal a kéréssel fejezem be, hogy a tudósító urak ne csatlakozzanak a sakálók gárdájához, hanem maradjanak meg a hírlapírás diletáns munkásainak; mert eddig még azt tapasztaltuk, hogy mihelyt valaki a vidéken hivatásos újságírónak képzele magát, azonnal eldobja azt a mértéket, amellyel előbb önmagát és munkájának értékét mérte s felül akar emelkedni a társadalomra, amelynek épügy vezetője és bírja akar lenni, mint az országos sajtó, vagy akár a Times, a New-York Herald vagy a Figaro.

Iskolai értesítők.

A zalaegerszegi állami főgimnázium értesítőjének első lapján az intézetet ért gyászról, Kern Antal haláláról ír Laux Rezső tanár. A fiatalon, munkás életének elején elhunyt kartársnak a zalaegerszegi főgimnáziumban kifejtett munkásságáról igaz szeretettel beszélnek a bucsuzató sorok.

Dr Urbanek Károly „Miért üldözik a klasszikus nyelveket?” cím alatt érdekes értekezést írt az értesítőbe, amelyben a latin és görög nyelv tanításának szükségességét igyekszik bizonyítani. Az értekezésen, amely sokoldalú és alapos tudással van megírva, végigvonul a philológusnak tárgyai, a klasszikus nyelvek s a klasszikus műveltség iránti rajongása s az az aggodalom, hogy a latin és görög nyelvek áldozatul eshetnek a modern iránynak, a természettudományos áramlatnak, amely a poézist és idealizmust, amelyeknek forrása a klasszikus műveltség, száműzi az iskolából, hogy csak gyakorlati értékű tárgyakkal helyettesítse. A klasszikus nyelvek ellenségeit két csoportra osztja: jóhiszeműekre és rosszhiszeműekre. A jóhiszeműek az ifjúság túlterhelését látják a klasszikus nyelvek tanításában. Itt kitér a szerző annak a bizonyítására, hogy az ifjúság állítólagos túlterhelésének nem a klasszikus nyelvek az okai. Az értekezésnek ez a része figyelemre méltó pedagógiai tanulmány. A rosszhiszemű antiklassikusokat a természettudományos irány

hívei között keresi az író s abban a meggyőződésben van, hogy a latin nyelv ellen indított hajszát elsősorban a katolikus egyház ellen irányul s ennek alapjait akarják megrendíteni a latin nyelv kipusztításával. Az értekezés azzal fejeződik be: a latint nem engedhetjük, a görögöt pedig szeretjük.

Beszámol az értesítő a tanév anyagáról; felsorolja a használt könyveket; a könyv és szer-tárak állapotát stb.

Az intézetbe felvételre 275 tanuló; és pedig az első osztályba 70, a másodikba 44, harmadikba 36, negyedikbe 36, ötödikbe 28, hatodikba 23, hetedikbe 17, nyolcadikba 22. Évközben kilépett 18, vizsgálatlan maradt 5; vizsgálatot tett 253. Vallásra nézve: r. kath. 155, izr. 86, ev. ref. 6, ág. ev. 4, unitárius 2.

A szülők foglalkozására nézve: nagybirtokos és bérlő 9; kisbirtokos és bérlő 13; nagyiparos 1, kisiparos 59; nagykereskedő 2, kiskereskedő 46; tisztviselő 56; katona 3; más értelmiségi 40; magánzó 26; gazdasági, ipari és kereskedelmi alkalmazott 5; személyes szolgálatból élő 13.

A tanulók közül 171 zalaegerszegi, 54 zalamegyei, 17 vas megyei, 3 pest megyei, 1—1 Baranya, Csongrád, Komárom, Somogy, Sopron, Szabolcs, Tolna megyei és 1 külföldi.

Minden tárgyból jeles volt 9 tanuló. Egy tárgyból bukott 28 (11.1%), több tárgyból 23 (9.1%). A tanulók több mint fele (51.7%) elégségesen végzett.

Érdekes az egyes tárgyakban tanúsított előmenetel statisztikája. Vallástánból 106, magyar nyelvből 40, latin nyelvből 30, görög nyelvből 11, német nyelvből 24, történelemből 60, földrajzból 37, természetrajzból 58, természettanból 5, számtanból 22, mértanból 18, bölcseletről 5 tanuló kapott jeles osztályzatot.

A tanári testület az igazgatón kívül 10 rendes, 3 helyettes tanárból, 4 hitoktatóból s 1 tornatanítóból állott.

Az érettségi vizsgálatok eredményét korábban már közöltük. A 15 érettségit tett ifjú közül 1 papi, 2 tanári, 3 jogi, 4 orvosi, 1 állatorvosi, 1 gyógyszerészi, 1 mérnöki, 2 vasuti pályára készül.

Az ifjúsági segítőegyesület jövedelme a múlt évben 1151 K 05 f, kiadása 1119 K 86 f volt. Az egyesület vagyona 4182 K 37 f. Az intézetben szavalókör van, amely kéthetenként tartotta gyűléseit.

A zalaegerszegi felső kereskedelmi iskola értesítője az intézet múlt tanévének történetéről s a végzett tananyagáról részletes ismertetést közöl. Beiratkozott az alsó osztályba 37, a középsőbe 34, a felsőbe 42, összesen 113 tanuló, kimaradt 5, vizsgát tett 99. Jeles bizonyítványt 6 tanuló kapott; megbukott 1 tárgyból 7, több tárgyból 12.

A tanulók közül r. kath. 49, izr. 43, ág. ev. 5, ev. ref. 3. A szülők foglalkozására nézve: kereskedő fia 28, iparos fia 18, östermelő 10, értelmiségi 30, magánzó 6, egyéb foglalkozásu fia 8.

Zalaegerszegről 7, Zalamegyéből 47 tanulója volt az intézetnek. A többi tanulók Vas, Somogy, Veszprém, Győr, Tolna, Baranya, Bács-Bodrog, Belovár-Kőrös megyék között oszlottak meg.

Az intézet kebelében működő segítő egyesület bevétele 651 K, kiadása 148 K 13 f, vagyona 4111 K 24 f volt. A Kisfaludy önképzőkör 10 gyűlést tartott, amelyeken szavaltak, pályaműveket bíráltak stb. A kör megünnepelte Csokonai Vitéz Mihály születésének 100-ik évfordulóját és március 15-ikét.

Képviselőtestületi közgyűlés.

Zalaegerszeg város képviselőtestülete tegnap rendkívüli közgyűlést tartott, amelyen a képviselők nagy számban vettek részt. A tárgysorozat előtt dr Kele Antal kért szót, hogy nyilatkozzék a július 15-én történt incidensre vonatkozólag. A július 15-én tartott városi közgyűlésen dr Kele Antal a polgármester ellen a városszerzte ismeretes kaszárnya ügyből és az iparossegédek közmunka ügyéből folyólag a fegyelmi eljárás megindítását indítványozta. Dr Czinder István közbeszólt, hogy az indítvány nem tárgyalható, mert a tárgysorozatba felvéve nincs; a felszólalás nem tartozik a tárgyhöz. Dr Kele Antal oly hangon és oly kifejezéssel utasította vissza a közbeszólást, hogy dr Czinder István sértve érezte magát. A gyűlést azonnal elhagyta s dr Kele Antaltól elégtételt kért.

A július 15-iki közgyűlésen történt incidens bejárta az országos lapokat is; és pedig olyan elferdítésekkel, amelyek nem felelnek meg a valóságnak. Meglátszott a roszakaratu tendencia, amely az ismeretlen tudósító tollát vezette. Nem igaz, hogy dr Kele és dr Czinder városi képviselők között éles szóváltás fejlődött ki; nem igaz az sem, hogy ez az ügy összefüggésben van Csertán Károly alispánnak a képviselőtestületi tagságról való lemondásával. A polgármester vizsgálatot kért maga ellen, a vizsgálat elrendelésére sem a jogügyi bizottság, sem a tanács, sem a képviselőtestület nem talált okot s azt dr Kele Antal szavazatával szemben mellőzte is. Ezt az ügyet tárgyalta a képviselőtestület s dr Kele Antal ennél a tárgynál szólalt fel a fegyelmi eljárás megindítása mellett.

Dr Kele Antal a vita hevében sértő hangon vágott vissza dr Czinder közbeszólására, de hogy annak a közpályán való szereplését, vagy jellemét kifogásolni nem akarta, a közgyűlésen önmaga kijelentette. A tegnapi közgyűlésen dr Czinder fényes elégtételt kapott azzal, hogy dr Kele Antal az ülésben kijelentette, miszerint kijelentései dr Czinder Istvánnak a közpályán eddigi szereplésére és működésére s jellemére nem vonatkoztak, azokra vonatkoztatni szándéka nem volt, őt becsületében sérteni nem akarta, kifejezéseit visszavonja és azokat meg nem törtéteknék tekinteni kéri.

A képviselőtestület dr Kele Antal nyilatkozatát meglepéssel vette tudomásul. S ezzel befejeződött az affair, amelyben városunk érdemes polgárát, aki évtizedeken keresztül szolgált a közügyet, a nagy nyilvánosság előtt méltatlanul megvádoltak és meggyanúsítottak.

A pesti hazai takarékpénztártól a villamos telep berendezése céljából felveendő 310000 K kölcsönre vonatkozó adóslévlé szövegét a képviselőtestület 22 szavazattal 8 ellenében elfogadta; a vasuti indóház előtti tér kibővítéséhez szükséges terület átengedésére vonatkozó nyilatkozatot jóváhagyta; Kaszás Kálmán kultanéposnak lemondását, szolgálatainak jegyzőkönyvi elismerése mellett elfogadta. Kimondta a közgyűlés, hogy az utcai lámpák felgyújtására vonatkozó szerződést Singer Tóbiás ajánlatának mellőzésével, Pfeiffer Henrikkel egy év tartamára meghosszabbítja. Salamon Ferenc helyettes rendőrkapitánynak arra az időre, amíg a kapitányi állás betöltve nem lesz, évi 800 korona helyettesítési díjat szavazott meg a közgyűlés. Ezen összegből 400 K visszamenőleg egyszerre lesz fizetendő, a jövőben pedig havi utólagos részletekben kapja a helyettes kapitány a megszavazott pótlékot.

A közbiztonsági szolgálatnak a esendőrség által való ellátása tárgyában a bizottság előterjesztését a közgyűlés elfogadta. A városi közbiztonsági szolgálatot 1 őrmester, 1 őrsvezetőből és 14 esendőrből álló külföldi katonák fogja ellátni s ezenkívül a rendőrbiztos és 4 rendőr megmarad a város szolgálatában. A város a esendőrség költségeire 10056 koronát fizet évenként, amely összeg megfelel az elbocsátandó rendőrlégénység eddigi szükségletének. Zalaegerszeg tehát a esendőrség behozatalával új terhet egyáltalában nem vesz magára, sőt a dologi kiadásokban megtakarítás fog mutatkozni. A rendőrlégénységnek testileg és szellemileg alkalmas tagjait, tekintet nélkül azok nős vagy nőtlenségre, a esendőrség át fogja venni.

Soproni kereskedelmi és iparkamara köréből.

A hazai esendőrkerületi parancsnokságok számára évente szükséges ágyneműek és egyéb vászonneműek, szőgyártó cikkek, gyapju ágyszerítők, kötött gyapju kesztyűk és fém tárgyak szállítására a m. kir. esendőrségi felszerelési anyagraktár pályázatot hirdet. Az ajánlatok benyújtási határideje f. évi augusztus hó 21-ikének déli 12 órája.

Erről az érdekelteket oly megjegyzéssel értesítjük, hogy a részletes hirdetmény hivatalos helyiségünkben megtekinthető, sőt e hirdetményt az érdeklődőknek kívánatra meg is küldjük.

Sopron, 1905. évi július hó 18-án.

A kerületi kereskedelmi- és iparkamara.

Hírek.

A zágrábi hadtestparancsnok halála. Olvasóink a napilapok híradásából már értesültek gróf Orsini Félix zágrábi hadtestparancsnok Csáktornyan bekövetkezett hirtelen haláláról. A tragikus halálesetről s a temetésről a következő részletes tudósítást kaptuk:

A hadtestparancsnok folyó hó 10-én indult el Zágrábról szemleutjára. Előbb Varazsdon volt három napig s csak azután jött Csáktornyára. Mult pénteken a gyakorlatokkal igen meg volt elégedve s péntek este a tisztek körében még nagyon jó kedvű volt. Szombaton reggel azonban már bizonyos fokú rosszulétről panaszkodott s elmondotta, hogy reggel felé a lába elzsibbadt. Mindezek a dolgok azonban nem tartották vissza a lelkiismeretes katonát kötelességének teljesítésétől. Szombaton reggel ismét kiment a gyakorlatok színhelyére, Zalaujvár mellé s a gyakorlatok befejezte után, mikor hazatérőben volt, érte a szélhűdés s lováról leesett. Rögtön lovas futár ment az ezredorvosért, ki rövid idő alatt megérkezett dr Kovácsics Ferenc járásorvossal, de a két orvos csak a beállott halált konstatálhatta.

A holttestet még az nap délelőtt bevitték Csáktornyára és az uhlánus laktanyában, a fő őrség épületében helyezték ravatalra.

A holttest ünnepélyes beszentelése hétfőn délelőtt fél 12 órakor ment végbe teljes katonai pompával. A megyei és községi épületekre már vasárnap reggel gyász zászlókat tűztek és a villamos fvilámpákat feketével vonták be. Ő Felsége gróf Paar Ede főhadsegédet küldötte Csáktornyára. A beszentelésen jelen volt az egész gyászoló család: neje, két férjes leánya és fia, továbbá az elhunyt nagybátyja, Orsini Rosenberg herceg Klagenfurtból, Matt Alfréd altábornagy Eszékéről, ki egyszersmint a kivonult csapatoknak a parancsnoka volt, Auffenberg Mór, Mattuschka Lajos, Siedler Ferdinand, Stipanovics Jaroslav, Lónyay Albert és Venus Antal vezérőrnagyok, a hadtest kerületébe tartozó összes ezredek, valamint az ezredek küldöttségei, az egész V. uhlánus ezred, a 10-ik huszárezred három százada, a 39-ik hadosztály egész tüzérezred, dr Maryanovics Luka, a horvát országos kormány igazságügyi főnöke Pejacevics horvát bán képviselőben, Belosevics István varazsdmegyei alispán Varazsd vármegye és Zichy Rubidó varazsdi főispán képviselőben, Breitenfeld polgármester és Fehmen főkapitány Varazsd város képviselőben, a varazsdi polgári gárda, Kolbenschlag Béla és Szalmay József főszolgabírók, Nuszy Mátyás csáktornyai községi bíró, Dénes Béla jegyző, a városi képviselők nagy számban és Csáktornya város egész közönsége.

Az egyházi szertartást Rihariés Máthé zágrábi katonai plébános végezte szentferencendi szerzetesek segédletével. A beszentelés után megindult a gyászmenet a vasuti állomásra. Elöl ment Matt altábornagy lovas csapatának élén, utána az uhlánus ezred, majd a huszárok és a zágrábi 18-ik gyalogezred bandája, a koszorus és halottas kocsik. A halottas kocsit után a gyászoló család, utánuk a tábornokok és a temetésre jött küldöttségek s az egész menetet bezárta a tüzérezred.

Az állomáson a koporsót ismét beszentelték, mely után az uhlánusok egy százada sortűzet adott és a tüzérezred 16 ágyuja egymásután szólalt meg. Ezután a koporsót és koszorukat berakták az elkészített vagonba s a család egy része azonnal elutazott a gyorsvonattal. A halottat délután a 4 órai személyvonattal indították utnak Tamtschachba (Karinthiába), hol a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

Földrengés. Amint annak idején lapunkban is megírtuk, május 19-én a Muraköz több pontján földrengés volt. A meteorológiai intézet jelentése szerint a földrengést csak Zalavármegyében észlelték, miután azonban a Horvátországhoz és a Stayer határhoz közel eső területeken volt legerősebb, valószínű, hogy ezek a vidékek is megéreztek a földrengést, amelyről a következő helyekről érkeztek jelentések: Alsólendva, Csáktornya, Farkashegy, Murasiklós, Nagykanizsa, Zalatórnok, Ventepusztá, Viziszentgyörgy, Felsőmihályfalva, Stridó, Perlak, Szelnia. Ezen földrengés eredő helye valószínűleg a Csáktornyától délfele eső vidéken volt, amit egyrészt a legtöbb állomás által adott irányadat, másrészt a földrengésnek magyar területen e helyütt való legerősebb jelentkezése bizonyít. Kiterjedése a földrengésnek észak, északkelet és kelet felé: az alsólendvai járás északi része, Zalatórnok és

Nagykanizsa a szélső határok, mely pontokon át a megrázott magyar terület határa volna megvonható. Azonban ezen területen belül is van olyan hely, ahol a földrengés oly igen gyenge volt, hogy ez észlelő nemleges jelentést küldött be, így pl. Ferencfalva, Mikófa a Mura mellett a magyar rengési területnek majdnem közepébe esik. Legerősebb volt a moraj a Csáktornya és Stridó közötti hegyvidéken, míg a megrázott terület határain már moraj nem volt hallható.

Mulatság. A zalaegerszegi ipartestület és az iparos ifjuság önképző egylete az idei nyári mulatságát augusztus 20-án a kaszaházi kertben együttesen fogja megtartani.

A József főherceg szanatórium javára Perlak intelligenciája a f. hó 8-án dr Szabó Zsigmondné elnökölete alatt jótékonyoólu kerti mulatságot rendezett, amelyen egy a helybeli mint a vidéki közönség nagy számban vett részt. A mulatság egy erkölcsi mint anyagi sikere elsősorban dr Szabó Zsigmondné fáradhatlan ügybuzgóságának köszönhető. A tiszta jövedelem 368 korona volt. Felülfizettek: Lange Kelemen, Gájássy Lajos, dr Zakál Lajos, Haris Károly, Bánely László, Svastits János, Svastits Ödön, Stiglbauer N., özv. Németh Gyuláné, Németh Györgyike, Toczelman Irma, dr Reményi Zoltán, Ráth Ida, Szabó Győző, Indrák Antal, Linkovnyák N., Skublies Gábor 1=1 korona; Dr Böhm Szidney dr Szabó Zsigmond 5=5 K. Özv. Beinauerné, Ebenspanger Miksa, Habus Mihály, Heuberger Pál, Márk Géza, Füzessy Gusztáv, Pesornik Ottó 2=2 K. Dr Kemény Fülöp 6 K, dr Hajdin Gyula 4 K, Golub János, Fischer Gusztáv 3=3 K, Berlány N. 4 K.

A zalaegerszegi kath. legényegylet mulatsága. Még soha annyi sürgőnyt nem hordtak szét Zalaegerszegen, mint a mult héten. A zalaegerszegi kath. legényegylet ugyanis az augusztus 6-án, kedvezőtlen idő esetén 13-án a kaszaházi kertben rendezendő mulatságára a közönséget jól utáztott sürgöny lapokra nyomtatott értesítéssel hívta meg. A mulatság világpösta is lesz s a legtöbb levelezőlap tulajdonosának jutalmat adnak.

A Balatoni Múzeum rendezése. A B. M. rendezésében tevékeny részt vesz Semayer Vilibáld, a Nemzeti Múzeum néprajzi osztályának igazgatója, aki családjával együtt Keszthelyen nyaral s felajánlotta tapasztalatait a múzeumnak, amelyet most az ő utmutatása szerint rendeznek.

Nyári mulatság. Jól sikerült nyári mulatságot rendezett a József kir. herceg sanatóriumnak a novai járásban megalakult hölgybizottsága Zalatórnokon folyó hó 9-én, az aszuvölgyi erdőben. A mulatságon, mely tekeversennyel és tűzijátékkal volt egybekötve, a járás és a vidék előkelősége s a zalaegerszegi ifjuság több tagja vett részt. A táncnak csak a hajnal hasadása vetett véget. Felülfizettek: Francz Lajos 17 K, Farkas József orsz. képviselő 5 K, Horváth Vince 4 K, Fatér György, Petánovics Károly 3=3 K, dr Augustinovics Nándor, Heisenberger Ferenc, Ehrenreich János, Bándy Lászlóné, Stádel János, Vegele József, Veszprémy Gyula, N. N. 2=2 K, Kumper Márton, Fatér Lajos, Mayer István, Kelemen József, Nemes György, Bezniceza Péter, dr Filkor Márton, Nikita Aurél, Thury Pál, Brandl Salamon 1=1 K, Szillner József 60 f, Márkus Károly 40 f. Összes bevétel volt 143 K 40 f, melyből mint tiszta jövedelem 50 K 60 f küldetett be a sanatórium javára.

Zászlószentelés. A zalaegerszegi katolikus leányok ujonnan beszerzett zászlójuk költségeinek fedezése céljából ma a «Kaszaházi kert»-ben zászlószentelési ünnepellyel egybekötött zártkörű nyári táncmulatságot rendeznek. Betéti díj személyenként 1 K, családjegy 2 K, kivonulás d. u. 4 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság július hó 30-án tartatik meg.

A szentgróti tüzoltók nyári mulatsága. Zala-szentgrót nagyközség önkéntes tüzoltó-egylete július 16-án tekeversennyel egybekötött sikerült táncmulatságot rendezett, a melynek tiszta jövedelme 210 K, a mely a tüzoltó szertár felszerelésének költségeire fordítatik. Ez alkalomból felülfizettek: Nagy Kálmán 20 K, báró Harkányi Andor 10 K, báró Bánffy Mici 9=50 K, Malatinszky Lajos 9 K, gróf Nyáry Sándor, N. N. 4=50 K, Varga Károly, dr Misner Antal 3=50 K, Scholtz Károly, Paál Viktor, Kőszeghy Imre, Botfy Péter 3 K, Kosenszky N, Raum Ferenc, 2=50 K, Zahorács Pál, Brenner Ernő, Steiner Dávid, Kovács Ferenc, Morgernstern Henrik, Harang

János, Benkő Lajos, Lukács Gábor, Horváth György 2 K, Mehr Mór, Viasz József, Pesenhoffer József, Politzer Mór, Nagy Sándor, Seihoffer N, 1=50 K, Bita Józsefné 1=20 K, Fleiner Samu 1=10 K, Tavasz István, Tavasz Jenő, Kovács György, Torma Zsigmond, Kublin János, Fleiner Pál, Meilinger József, Kőszeghy Kálmán, Hamburger Alajosné, N. N. N. N. N. 1=1 K, Simon Resző 80 f, Horváth Imre, Bauer Rezsőné, Loosmándi Ferenc 70=70 f, Földvári J, Moór Jánosné 60=60 f, Berki Lajos, Németh Emil, Antal József, Weisz Miksa, Czezin Antal, Medvési József, Pranger György, ifj. Mittermayer József, ifj. Fehér Lajos, Glázer Gyula, Bereczk Gyula, Hoffer Rezső, Szalay Ignác, Hermann János, Kovács Zsigmond, Weisz Lajos, Mangliár Lajos, Rózsa Ferenc, dr Kassay Győző, Fülöp Zsigmond, Keszei György, Beck Zsigmond, Tóth Károly, Prinz Jánosné, Schilcha János, Klement Antal, Nagy Antal, Pete Imre, N. N. N. N. N. N. 50=50 f, ifj. Totola József 40 f, Villner Benedek, Gőcze Károly, Stern N 30=30 f. Antal Dezső, Pranger György, Krausz R 20=20 f. Keszler Mór, Deutsch Jenő, Leffer Lajosné, Dömötör Zsigmond, Varga István, Bihács János, Seffer Károly, Hermann N.-né, Fülöp Lajos, N. N. 10=10 f.

A belügyminiszter a drágaság ellen. A belügyminiszter rendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melyben tekintettel a fővárosi, de különösen a vidéki piaci drágaságra, utasítja az illetékes hatóságokat, hogy maguk dolgozzanak ki piaci tarifát. A miniszter nem kívánja megfosztani a piaci elárúsítókat az őket megillető jövedelemtől, azért a tarifa megállapítására vonatkozóan utasítást adott a hatóságoknak, hogy legyenek tekintettel a termelőnek fizetett árakra, a helyi viszonyokra és egyéb körülményekre, mikhez képest aztán bizonyos megfelelő százalékos haszon hozzászámításával állapítsák meg egyes cikkek árát, melyeknél többet az elárúsítóknak nem szabad követelnie.

Tűzek. Ebben a hónapban rettenetesen sok tűz volt a vármegye területén. Nagy volt a hőség, a nép a mezőkön aratott s a magukra hagyott gyermekek játéka, vagy egy könnyelműen eldobott gyufa lángra lobbantotta a tetőt. Zalaszántón 5 lakóház, Reziben egy ház, Sármelléken, ahol oly gyakori volt a tűz, hogy a gyújtogatás gyanúja merült fel, ujabban egy kazal, Kaposonon egy malom égett el. A sümegi nagy tűzről, amely a mult pénteken 25 házat, sok melléképületet és takarmányt hamvasztott el, azt írják, hogy a veszedelem Szakmári Sándor pajtájában keletkezett. A háznál senkisésem volt, otthon s a tűz keletkezésének okát megállapítani nem lehet. A tüzoltóság a legnagyobb önfeláldozással dolgozott; a szomszédos községek lakossága is sietett a vész színhelyére s csak a megfeszített munkának köszönhető, hogy a tűz még több pusztítást nem vitt véghez. Ötven családot károsított meg a bős elem. Legtöbbnyire szegény emberek, akik rá vannak szorulva az emberbaráti irgalomra. A házak szerencsére biztosítva voltak. Sümegen mozgalom indult meg a tüzkárosultak segélyezésére. Mindenki siet a szerencsétlenek támogatására s első sorban a község és jótékony egyletek járnak elől jó példával.

Életmentő aljegyző. Turkovics Kálmán szécsi-szigeti jegyzőségében Lencz Béla felsőszemenyei aljegyző társaságában Felsőszemenye alatt a Mura folyóban fürdött. A Mura, mint nyáron rendszeren, ugy most is annyira le van apadva, hogy némely helyen át is látható. Turkovics is a tulsó partot akarta elérni, de ezen szándékáról Lencz le akarta beszélni, mivel Turkovics uszni nem tud és azon irányban a folyó sodra által kivájt meder mély és veszedelmes gödrök vannak. Turkovics a figyelmeztetés dacára megindult a tulsó part felé, azonban már néhány perc múlva egy ilyen nagy gödörbe lépett és elmerült. Midőn a felszínre került, kiabálni kezdett s erre lett figyelmes a tőle 8—10 méternyire levő aljegyző. Azonnal odauszott s mielőtt Turkovics újból lemerült volna, néhány ügyes lökessel sikerült életének kockázatásával a veszedelmes gödörből eltávolítani s kihuznia. Turkovicsnak az ijedtségen kívül egyéb baja nem esett. Megjegyezzük, hogy a derék életmentőnek nem ez az első életmentése. Pár évvel ezelőtt a osörnyeföldi tanítót mentette ki ugyancsak a Murából.

Motorcsónakok. Keszthelyről írják, hogy e hónapban több magyar mérnök motorcsónakkal

tanulmány kirándulást tervez a Dunán és a Sión keresztül a Balatonra. A motorosónak sportja külföldön újban erősen fellendült s nemsokára a Balaton is megjelenik ez a modern jármű.

Szaporítják a csendőröket. A napról napra szaporodó és mindinkább elfajuló hőmozgalmak, az aratósztrájk stb. miatt illetékes helyen a csendőrség számának szaporítását határozták el. A létszámot is emelni fogják s az őrsöket is szaporítják. Az előmunkálatok, az adatgyűjtés már folyamatban vannak ugyan, de hogy a terv mikor lesz megvalósítható, az jórésztben a politikai viszonyok alakulásától függ.

Amerikai levél. Lapunk szerkesztősége érdekes levelet kapott egy Amerikába vándorolt földinktől, aki szeretne asszonyt vinni a házhoz, de az ottani hölgyek nem tetszenek neki. Pályázatot hirdet tehát a kezére és szívére. A levél így szól: Tekintetes szerkesztőségnek Zalaegerszeg. Tisztelettel írom jelen soraimat azon alázatos kéressel, hogy házassulandó szándékomat közhírré tenni sziveskedne. Én jelenleg Brooklynban dolgozom és jól megy a sorom, de huz a szívem hazafelé, ahová mostan nem mehetek, de szeretnék onnan egy feleséget, mert itt jóra való dolgos fehérrép, aki magyarul tud, meg főzni is ért, nem akad nekem való. Pénzre nem affektálok, utiköltséget és küldök meg hajójegyet ha az arképit beküldené az illető. De ha pénze van nem baj, mert itt jó üzletbe lehetne vele lépni. Csak szalamegyei lányt akarnék mert hogy az én lelkem anyám is Keszthelről való és nagyon jó asszony volt az Isten nyugtassa itt halt meg Amerikában. Fiatal legyen és dolgos meg becsületes és szép is legyen. Én 32 esztendőm multam, a leány akit feleségnek alkalmazzék lehet 25 több nem. Irásokat hozzon magával hogy megesküdhesünk mer bagolhiten többet nem állok össze. Tessék megírni ha akad palázó magyar szalai lány és én megküldöm a költséget. Címem: John Szűcs, New-York, Brooklyn, W. 135 Street 146. — A pályázatot tehát közöltük. Akinek komoly a szándéka, írjon Szűcs János urnak.

Kirándulások a Balatonon. A mult vasárnap nagy társaság rándult át Siófokról Keszthelyre a Baross gőzhajón, amelynek fedélzetén a székes-
tehérvári honvéd zenekar játszott. A kirándulók délután egy óraker érkeztek s hat óraker indulnak visszafelé. Az ut gyönyörű volt, különösen este. Holdtölte lévén, az egész tó ragyogott a holdsugárban s a csendes víz tükrén ezüst barázdát szántott a hajó. — Ma Keszthelyről rándulnak át a fürdővendégek Balatonfüredre. A hajó reggel 7-kor indult.

Hamis váltók. Horvát Vendel mikesfai és Gál László szentkozmadombjai lakosok szerettek volna egy kis pénzmagra szert tenni, de hamarjában nem tudták, hogy miként. Elhatározták tehát, hogy váltókat hamisítanak s azokra vesznek fel pénzt az alsólendvai takarékpénztárból. Ki is állítottak két darabot, egyet 300 koronáról, egyet pedig 400 koronáról. Ezeket benyújtották a takarékpénztárhoz, ahol minden fennakadás nélkül kifizették a pénzt. Utóbb azonban rájöttek a hamisságra és a két ember ellen megtették a bünvádi feljelentést.

Pörül járt magyarfaló. Zágrábról újra küldtek egy káplánt Stridóra, aki gyűlöli a magyarokat, sőt a magyar korona is szálka a szemében. Cepanecz János, aki nem rég került ki a zágrábi szeminériumából, néhány hónapja van Stridón. Ez idő alatt volt alkalma bizonyítani hazafiátlan gondolkodását. Legutóbb egy szólós gazda vendége volt. Kiszalák erdőőr is ott ivogatott. Az erdőőr egyenruhájának gombjain meglátta a káplán ur a magyar koronát. Gyalázó szavakban tört ki a magyarok ellen. Kiszalák öklével szerzett tekintélyt a magyar cimernek s a káplánt alaposan megrázta, azután kidobta. Az ilyen botrányos, a hazafias érzést sértő s a papi tekintélyt aláaknázó esetek után méltán zúgolódhatik az egész vármegye, hogy Muraközt a sok felirat és kérvényezés dacára még mindig nem esatolják valamelyik magyar egyházmegyéhez.

Korcsmai hősködés. Bellatinezon Teflek Vendel korcsmajában nagy társaság mulatott a mult vasárnap. Tagjai voltak: Jerebits István, Peterka András, Szmodics Ferenc, Zsifkovics Márton bellatinezi és Jerebits István melinczi lakos gazdaemberek. Mulatozás közben valami fölött öszvozesnek s először szóval, azután pedig üvegekkel támadtak egymásra. Ennek következtében mindegyikük kisebb-nagyobb sérülést szenvedett úgy, hogy orvosi segílyt kellett igénybe venni.

Egy árva tót leány. Csendes falusi idillyről beszél egy hozzánk érkezett levél. Egyszerű munkás emberek szívének dobbanása érzik a mindennapi történetből, amely egy kis árva tót leányt tett boldoggá. Becsületes jó szívek egyesülése, egy kéréses kezű magyar és egy kék szemű tót leány szerelmi regénye, amelynek színhelye az aratók konyhája egy eldugott majorban. De kedves és megkapó, mint a mezei virág és a rét illata. Egy becsületes tót legény, akinek a neve Vatulik Jankó, elindult Árvából egy nagy truppal dél felé, arató munkára. Mellette ballagott a huga, a Hanka, akinek természetes bugarát is a Jankó cipelte az egész uton, hogy könnyen emelgethesse boeskorait a szép kis tót leány. Árva volt a két testvér és semmijük se volt a két munkás kezükön kívül. A nagy csoport tót elpovedált egész Zalavármegyéig és itt szorgalmasan arattak. Jóra való munkás ember asszonya, férfia. Kora reggeltől késő estig dolgoztak s este dalos kedvvel tértek haza abba a nagy pajtába, amely a tanyájuk volt. A Hanka nem járt ki a mezőre. Egy öreg asszonnyal főzött az aratók részére. Napközben, ha nem volt dolga, kiült a eselédház küszöbére, ahol apró gyerekek játszadoztak. Két borzas kis leány volt köztük, akik mindig szomoruan nézték a többiek vidám játékát. Borzasak voltak s ingecskejük is piszkos, szakadozott. Árvák voltak szegénykéek. Az apjuk majorgazda; nem ér rá nyáron az aprósággal vesződni. Elég szerenese, hogy az uraság szakácsnéja egy kis maradékot juttat nekik. Nem rég halt meg az anyjuk s nyáron a munkás ember házassodni sem ér rá. A tót Hanka kék szemével anyyi szeretettel nézett a kis leánykákra, míg megszelidült a két vadóc és oda ültek a tót leány ölébe. Ettől kezdve meg voltak fészülve, mosdatva a porontyok, ruháscskájukat megfoltozta, éjszaka meg kimosta a Hanka. A gazda akkor látta csak, mennyire megszeppíti a gyermeket a gondos asszonyi kéz. Ha tehette, benézett az aratók konyhájába, ahol a tót leány főzte az ebédet s a két gyerek nevetgélve játszott a küszöbön. A leány kezében égett a munka s kék szeméből sugárzott a jó lélek. Öröm volt nézni a formás vállait, gömbölyű piros arcát. Vasárnap ünneplőbe öltözött a gazda, két kislányát kézen vezette, bement a konyhába s komoly arccal állt a tót leány elé. »Hanka, itt lesz nemsokára Jakab nap. Vége lesz az aratásnak. Elmennek az atyádfiai. De ha te is elmegy, mi lesz ebből a két ártatlan porontyból? Maradj itt; viselj rájuk gondot; légy az anyjuk, meg az én hites feleségem.« Sír is, nevetett is örömben a szegény tót lány. A keze a gazda kezébe, a feje a vállára került. »Se apám, se anyám, senkim a világon. Csak a bátyám, a Jankó. Annak kellene szólni.« Komikus látvány volt az, mikor Jankónak megmondta a a lány, hogy férjhez akar menni a gazdához. Összeesőkölte a nővérét, a leendő sógorát, az egész tót kompániát; nagy zairos kalappját a földhöz vágta és elrohant. Egyenesen az urasághoz. Térdre esett előtte, úgy könyörgött, hogy fogadja meg béresnek, mert ő itt marad, egy tapodtat se megy. A Jankó munkás ember, szelid lelkű tót legény; az ilyen embernek akad helye. Lesz belőle jóra való béres, aki boldog, hogy biztos kenyere van és neki egy majorgazda valóságos sógora lesz. Ez a két tót soha se megy vissza többé Árvába.

Ellopták a pénzt. Leitner József „Korona”-beli háziszolgának az istállóban elhelyezett pénzes tárcáját, a melyben 5 korona 60 fillér készpénze volt, ismeretlen tettes ellopta.

Egy új vízi jármű. Állítólag egy orsz. képviselő és egy tengerésztiiszt találták fel azt a furcsa vízi járművet, amelyet egy szombathelyi gyáros elkészített s a mult héten a Balatonon kipróbált. A gépet négy bádog kerék hajtja, alapját négy henger képezi, amelyeken a motor nyugszik. Valóságos tengeri csoda, amelytől a feltalálók sokakat vártak. A próba azonban rosszul ütött ki. A keszthelyi fürdőház irányában haladt a gép, mikor az egyik henger kiugrott s a járműben levő négy ember elmerült. A esőnakázó egylet emberei kimentették a fuldoklókat, akik aligha fogják kísérleteiket folytatni a vizikeréken.

Gyümölcs tolvajok. Takács József Berzsenyiteai lakosnak szép gyümölcsöse van az udvarán. A fák telve vannak körtével, barackkal. A szomszéd gyermekek elhatározták, hogy egyik éjjel ellátogatnak Takácsékhoz és megdézsmálják a gyümölcsöst. Mórítz Lajos, Huszár Ernő, Radó Gyula, Reas Lajos, Németh József és Horváth

Károly öszszeszedelődzködve, bemásztak Takács udvarára, az öszszes gyümölcsfákat letarolták, tarisznyába rakták és elakartak vele osonni, azonban a gazda idejekorán észrevette a kis tolvajok manipulációját, az egész társaságot letartóztatta és átadta a rendőrségnek.

Csak a fejét... A novai nagy koresmában az aratók és az uradalmi eselédek együtt áldomást ittak. Békésen mulattak mindaddig, amíg Molnár Imre novai gazda is oda nem vetődött, aki a eselédeket az aratók ellen izgatta. Az alattomoskodásnak Horváth József eseléd ember adta meg az arát, akit Molnár úgy fejbe vert, hogy agyrázkódást szenvedett.

Ismeretlen süket-néma. Egy 16—18 évesnek látszó, gyenge, rosszul fejlett, sovány süket-néma, horvát származásának látszó fiut fogtak el a városban és átadták a rendőrségnek, a hol most fogva tartják és kilétét kutadják.

Jó fogást csinált a zalaegerszegi csendőrség. Letartóztatta ugyanis Kolompár Vatók Ráfiel vándoreigányt s János Pepi nevű fiát, a kik a nagylángi (féhérmegyei) betöréses lopásban részt vettek. Nevezetteket eredetileg Vörsön fogták el, azonban ott nem akarták a nagylángi betöréses lopásban való részességüket beismerni, míg a helybeli csendőrőrmester közbelépett és az általa gyűjtött terhelő adatok sulya alatt kénytelenek voltak bevallani bűnüket. Most átszállítják őket a helyszínére s azután a bíróságnak fognak átadni.

Utcai botrány. Sz. S. cipész a mult napok egyikén Bálint Józsefnét az utcán minden ok nélkül megtámadta s ruháját letépte. Erre nagy láрма és esődület támadt úgy, hogy a közlekedés teljesen fenn akadt és a rendőrség közbelépését kellett igénybe venni.

Gyujtogató. Sármellék községet már régóta rettegésben tartja egy titkos kéz, amely hol házakra, hol kazlakra veti a esővát. Egy hét sem mulik el tűz nélkül. A falu népe már őrséget szervezett, de a gyujtogatót nem tudja elfogni.

Lopás. Fábán József helybeli eseléd egy reggel arra a szomorú tapasztalatra ébredt, hogy valaki az istállóban járt, ott öszszeszedte azt a kis ruházatát, a mellyel rendelkezett s az utolsó szálig elemelte. Károsult nem mert az esetről nyomban jelentést tenni s így a tolvajnak elég ideje volt zsákmányát biztonságba helyezni.

Tolvaj szobaleány. Karakai Rozsi szobaleány-
nak egyedüli vágyát az képezte, hogy divatos napernyőt szerezhessen. Sokat törte fejecskéjét a mód fölött, de hiába; nem tudott napernyőhöz jutni. Végre meglátta, hogy Buza Máriának van olyan napernyője, a milyent ő kíván. Kileste, hogy hol tartja és egy alkalmas pillanatban ellopta. Károsult azonban hamarosan rájött a lopásra és a nagyravágyó szobacicus ellen följelentést tett.

Hamis pénzgyártó. Puchman Jenő marczali illetőségű lakatos segéd üres óráiban hamis pénzek gyártásával foglalkozott és ezeket a hamisítványokat itt kezdte forgalomba hozni, de rajta vesztett, mert felismerték a gyatra utáozatokat, jelentést tettek a rendőrségnek, mely a esavargó lakatos legényt letartóztatta és kihallgatása után átadta a királyi járásbírósnak.

Bucsun. Nagy mulatozással esett meg a hahóti bucsu. A felsőhahóti koresmában mulattak a legények, köztük Vörös Imre, akibe nagy virtus szorult, amelyet néhány liter borral még fokozott. Mikor már odáig fejlődött a hangulat, hogy verekedni feltétlenül kellett, kiszemelte magának Köeski György kovácslegényt. Köeski állott elébe a kihívásnak és megkezdődött a bucsu rendes mulatsága: a verekezés. Vörös Imre érezte, hogy szabad kézzel nem boldogul a kováccsal, előrántotta tehát a bicskát s ellenfelét úgy megszurkálta, hogy azonnal elterült a földön. Köeskit elszállították, a mulatság pedig folyt tovább. Mert a hahóti bucsun nem olyan különös nagy eset, ha valakit lepedőben visznek haza.

Katonai behívások. A nagykanizsai eszterai és királyi 48. hadkiegészítő parancsnokság értesítette azokat a póttartalékos katonákat, akiket folyó július 25-ikére fegyvergyakorlatra hívott be, hogy nem ezen a napon, hanem 1905. évi augusztus hó 1-én tartoznak bevonulni és a hadkiegészítő parancsnokságnál jelentkezni.

Ingyen akart telefonálni. Egy magát Blau Imrének nevező, állítólag zalalövői lakos beállított a zalaegerszegi postahivatalba s öszszeköttetést kért Nagykanizsával a telefonon. Miután az elő-

irt 3 perenyi idő eltelt, Kovács Géza postatiszt követelte tőle a beszélgetésért járó két koronát. Az illető ekkor kijelentette, hogy neki pénze nincsen, de majd ha lesz, megfizet. A posta azonban nem mutatkozott hajlandónak a várakozásra, hanem átküldött a rendőrségre s a potyázó atyafit letartóztatta. Csalás miatt megindították ellene az eljárást.

Helyreigazítás. Mult számunk hirrovatában közöltük, hogy Proch József kép ügynököt az ellene Kovács János vukovári képkereskedő által tett följelentés folytán körözik. Értesülésünk tévedésen alapszik, mert Proch József Zalaegerszegen állandó lakással bír, körözését a hatóság el nem rendelte s a Kovács János részéről tett följelentés is a békés kiegyenlítés útján van.

Papucshős. Német Imre gazdaember abban állapodott meg a hitestársával, hogy riskájukat behajtják a Magdolna vásárra, itt eladják s majd a szomszédos pacsai vásáron vesznek helyette másikat. Be is hajtották a tehenet. Az asszony megunt a vásáron való álldogálást, meghagyta tehát az embernek, hogy mennyiért adhatja a tehenet, maga meg benézett a zsidvásárra. Mire egy óra múlva visszatért, az urának is tehenének is nyoma veszett. Kérdezősködésére elmondták neki, hogy férjje eladta a riskát s mulat a kocsmában. Az asszony utána ment a mulató frjnek, a kit a kocsmában alaposan megvert. Az ütlegek osztogatása közben egyre azt hajtogatta a papucshős: „nóde asszony, nem szégyelled magadat, ennyi ember előtt a kocsmában verekedni?”

Arcszőr a nőknél ép oly csunya, mint kellemtelen. Ezen segítő, legalakalmasabb a mindenütt elismert Schmidek-féle szőrvesztő-re hivatkozni, mely nemcsak azért kedvelt a nőknél, mert eltávolítja az arcszőrt alaposan, hanem azért is, mert megadja az arcnak az üdeséget, finomságot, és simaságot, a mellett vegyileg megvizsgálva és hatóságilag az arcbőrre ártalmatlannak találtatott. Ára 7 K. Kapható Schmidek I. Budapest, VII. Nyár-u. 18. Erre vonatkozólag figyelmeztetjük a mai lapban megjelent hirdetésünkre.

Magdolna országos vásár. A folyó július hó 17-ére esett zalaegerszegi Magdolna országos vásár forgalma lanyha volt. Az aratás és egyéb sürgős mezői munkálatok a vásároló közönség nagyobb részét visszatartották. De az a körülmény, hogy városunkból ez idő szerint szarvasmarhákat külföldre szállítani nem lehet, szintén hozzájárult ahhoz, hogy a vásárt gyéren látogatták. A zsidvásáron alig mutatkozott nagyobb élénkség, mint valamely őszi hetivásáron. Az állatvásárra elég szép számban hajtottak föl állatokat, de kereskedők hiányában vételkedv nem igen mutatkozott. Fölhajtottak: 30 db bikát, 512 db tehenet, 310 db üszőt, 850 db ökröt, 442 db tinót, 479 db borjút s 717 db lovat és esikót, összesen 3340 darabot. Ezekből eladtak 1573 darabot.

Milliókra tehető az a kár, melyet a m. szőlőtermelő közönség évről évre szenved az által, hogy szőlőjét a lisztharmat (oidium) ellen kellő időben meg nem védi. Mire a bajt észreveszi, az már úgy elharapódzott, hogy minden igyekezet csak a kár kevesbítésére, de nem megszüntetésére szolgál. Ezért ne mulassza el egy szőlősgazda sem szőlőjét májusban dr. Aschenbrandt-féle rézkénporral legalább egyszer beporozni, úgy ha fel is lép másutt a lisztharmatjárvány, nála kárt nem tehet. Amellett a rézkénporral a szőlő egy másik igen elterjedt, de sokak által még ma is félreismert betegsége, az anthraknózis ellen is mentesítjük a szőlőt, már pedig ez a kártétel rendszerint 5 és több százalékát viszi el a termésnek. A ki tehát mind a két betegség ellen egyszerre és biztosan akar védekezni, az egyszer okvetlenül porozza be tőkét rézkénporral és tartson ezen kitűnő anyagból egy keveset készletben, hogy járvány esetén a por kéznél legyen. A rézkénporozott szőlő kinézése mindig szebb, a fűtők és vessző érése mindig gyorsabb mint azoké, amelyeket ezen porral nem kezeltek.

A divat.

— A Divat Ujság-ból, —

Megindult a fürdőévad mindenfelé és ilyenkor bővebben van az embernek alkalmja a kissé merész összeállítású nyári ruhákban gyönyörködni,

mert sokan, a kiknek illik a feltűnő, de városban még sem szeretnek feltűnően járni, ilyenkor engednek egy kicsit a gyeplőn és csak azt nézik, hogy szépek-e a ruhában és nem törődnek azzal, ha egy kicsit feltűnnek, — sőt ha nagyon se — elvégre is, hadd pukadjanak meg a kedves jóbarátok.

Mondom, hogy csak ilyenkor látni remek rezedazöld ruhát heliotropilával díszítve, vagy pedig egy mélyesen ragyogó lilaszint arany sárgával. Hisz fürdön, a mikor oly fényesen süt a nap, úgy ragyog a tenger vagy Balaton, oly édesen suhog a fenyves és oly kábitóan illatoznak a hárs, a lilium, rózsza, viola, rezedá, akkor oly jól eshetik szép asszonynak, leánynak azt képzelni magáról, hogy a téli gubóból szárnyra kelt színes pillangó.

De nemcsak a merész ruhákról legyen szó. Mert hisz annyira kedves és szép az idén a nyári divat. Ugy el vagyunk árasztva pikével, selyemvászonnal angol vászonnal, de kivált patyolat és batisztal, ahogyan még sohasem voltunk. Most jó ám azoknak, a kik a Divat Ujság gondos vezetése mellett beleokultak a ruhavarrás mesterségébe. Mert a mai ruhákon az anyag a mellékes, a munka a fő. Oly pazar, fásztó gonddal és művészettel vannak a ruhák himezve, vagy himzéssel, csipkebetétekkel és medallionokkal díszítve, hogy csoda! Aztán az a sok finoman szedett ránc, a rengeteg keskeny-nél keskenyebb hajtás; szinte látja az ember a finom rózsás ujjakat babrálni ezen a tündéreknek való kedves munkán.

A remek, lehelletszerű batiszt, vagy kacéran sima és szinte hivalkodóan egyszerű vászon- vagy pikéruhát a kalap teszi tulajdonképpen tökéletessé. A kalap ma tudniillik annyiféle, ahány szeszélyes ötlet oikázik keresztül a szép viselőjük fején. Az alap alig egyéb egy teljesen lapos, tányéralaku szalma- vagy lőszórlapnál. Ez alá aztán hol elől, hol hátul, hol féldoldalt egy nyerges részt támasztanak, a karimája másik felét vagy az orrocskájára, vagy a félfülére hajlítják a boldog viselője, a tetejébe egy vékony virágkoszorút, vagy egy pár szintjatszó szalag rozettát illeszt és kész a világraszóló kacér kis kalap.

Kesztyű, cipő, napernyő persze mind világos, a lehető legvilágosabb. Ha csak lehet, a cipő és harisnya és minden alsóság hófehér. Igaz, hogy a mosás sokba kerül — de hát a fehér mindig fehér lehet, sohasem szinehagyott, fakult, avult.

Vállra vető mantilláknak puha selymet, krepont, kasmirt használnak — inkább disz ez egész, — jó hosszú véggel elől. Disze selyemfodor, rojt, bodor, csipke, vagy külön-külön, a ki a nemes egyszerűséget kedveli, vagy pedig egymásra halmozva, ha »telik«.

Ida.

*
A Divat Ujság minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó: negyedévre postán való szétküldéssel, két korona husz fillér. Előfizetni legcélszerűbben a kiadóhivatalba intézett postantárványon lehet. A Divat Ujság kiadóhivatalába Budapesten, VIII., Rökk Szilárd-utca 4 számú házában van.

Nyári levél.

Elmélkedjünk kissé. Az ilyen hosszú, eső verte nyári nap csak arra való, hogy az ember elgondolkozzék azon, a miért az éven át szünet nélkül fárad, hogy szétboncolja, tudatossá tegye azt, a mi máskor vakon hajlja, ösztönszerűleg üzi előre. Ilyenkor van idő, hogy az ész behozza azt a darabot, a mit megállapítani kénytelen, ha a multat a jelennel egybeveti. Elmélkedjünk kissé.

A boldogságról. Erről a bűvös álom képről, mely délibábnak lebeg a szemek előtt, melyet kerget, mely után nyul mindenki, a világegyetem nagy zakatolásában egyéni fennmaradásának biztosítékait keresi, erről a remény foszlányáról, mely szerte oszlik, mihelyt eléri, megfoghatja a kergetőt, mely üdvöt adni csak a távolság páthoszával tud és a jelenbe érve semmiséggé törpül; mert nem más, mint a jövőben való hit.

Azt mondják sokan: a boldogság, az a mi a megelégedettség. Az a tétlen emberi energia,

mely csak a jelent látja, mely nem hasonlít elmult dolgokat a meglévőkhöz, mely nem von következtetést a mából holnapra, hanem megáll egy helyben és összeszeri kezeit: a megelégedés, mely célhoz jutást érez az élet derekán. Lehetetlen. A boldogság a legtevékenyebb energia, mely a pillanatnyi eredményeket is egy jó hosszú megelőzi és azokban nem a sikernek, hanem a nyert erőforrásnak örül, melyből a továbbküzdesre potenciát kap. A boldogság egy tükör, mely a jelen javakat a jövőbe vetíti és azoknak ott nem a ma, hanem a holnap viszonyai szerint mutatja az értéket. Egy érzés, mely affekcionális értéket tulajdonít mindennek, a mi még cél és nem tény — és az elérhetetlent többre becsüli az elértnél.

Tekintsünk csak magunkba. Abban a pereben, a melyben kezünkben tartjuk azt, a miért hosszú időn át vesztőtünk, abban a pereben már el is vesztette az a még reménylettnek bizonytalanság adta varázsát és összboldogságunkat nem a tegnap neki tulajdonított boldogsággyűgyével gyarapítja, hanem sokkal kevesebbel. Megelégedettség mellett tehát tegnaptól mára csökkenik a boldogság, tetterős boldog küzdésnél azonban az elért új reményeket kelt a jövőre és e remények kétszeresen pótolják azon egységeket, melyeket a beállott pozitívitás által az összboldogság vesztített.

Ha ez így áll, kérdés, hogy az emberi boldogság, mely csak az összeségnek jövőbe vetett reménye, nagyobb lesz e akkor, ha a szervi finomulás folytán az ember nemcsak a multba, hanem a jövőbe is tud látni, vagy kisebb? Csökkenteni fogja-e a tetterős, reménykedők, előretörékvők csoportját vagy nem? — Maurice Maeterlinck szerint ugyanis nincs kizárva, hogy az agyvelő tökéletesedése útján nem csak az elmult események, hanem a jövő eseményei öntudatosakká válnak bennünk. „Mert — ugymond — az idő maga csak egy misztérium, melyet mi osztottunk önkényesen multa és jövőre.

Magában véve az majdnem bizonyosan nem más, csak egy óriási, örökös mozdulatlan jelen, melyben mindegy, a mi történt, történni fog, reudületlenül megvan a nélkül, hogy a rövidéletű emberi észől eltekintve, benne a holnap a tegnaptól és máttól különböznék. Hiszen ha ez nem lenne így, azt kellene hinnünk, hogy mi mindent illetőleg, ami időbeli, a világ közép-pontjai vagyunk, hogy mi vagyunk az egyedüli tanuk, a kikre az események várnak, hogy a tapasztalható világba lépve, az okok és okozatok örök történetének számottevő faktoraivá válhassanak. Ép ezért azon az abszolút ponton, hova gondolatvilágunk emelkedhetik, ha máig még nem is emelkedhetik, máig még nem is emelkedett semmi olyan ok, mely kizárná, hogy láthassuk, ami még nincs meg, — mert az ami nekünk még nincs meg, az egészet tekintve kell, hogy már meglegyen és valahol mutatkozzék. A kérdés tehát az, boldogtöbb-e hinni a mai sikerben, érezni az erőt, mely a titokzatossal, a bizonytalansággal szembe tud szállani, mint tudja majd a sikert és a meglévő erőt nem valószínűért, hanem a bizonyosért meg feszíteni?

A felelet csak látszólag nehéz. Mert a jövőbeli bizonyos sem olyan bizonyos, mely bekövetkezik így is úgy is, ha küzdök érte, ha nem; hanem a ki a jövőben az eredményt látja, az látja a jövőben az elvégzendő munkát, el kell végeznie annak, aki azt akarja, hogy azon eredmény is bekövetkezzék, a mit látott. E fajta tudás tehát nem ronthatja le a reményt, csak erősítheti avval, hogy távöltartja tőle a gyengítő kételyeket és a hitet, mely a jövő homálya miatt ingadozna néha, egyenes irányban veti előre, tette buzdítólag, megtermékenyítőleg.

Minthogy pedig az emberi organum minden

haladó nappal tökéletesedik, az idegek finom szálai mindig érzékenyebbé válnak a rájuk ható ingerekkel szemben, bátran mondhatjuk, hogy az emberi boldogság totál sommája napról-napra nagyobb és nagyobb lesz, és hogy e boldogságból a megfelelő rész kijut a földteke minden egyes lakosának naponként azon mértékben, a mely mérték megfelel az ő szervezeti berendezésének, értelmiségének, a mely elég, hogy benne nyugodt lelki egyensúlyt hozzon létre.

Minden nap fáradsága ujját és ujját teremt számunkra olyat, mit képzeletvilágunkba illesztve a valót szebbnek, reménytelibbnek látjuk és ezért, ha életünknek más célja nincs is, az esztendőn át való küzdés, robotolás, habár egyhangu, mégis üdvös, hasznos és boldogít... Milliók közt minket is.

Künn esik az eső, hangtalanul, csendben, szürke, szintelen a mindenség.

Makk Ádám

Unz. I. b. 1906.

Piaci árak a legutolsó hetivásáron 50 kilogrammonként

	minőség szerint	Kor.-tól	Kor.-ig
búza		7.30	—
rozsa		6	—
árpa		6	—
zab		6.50	—
tengeri		8	—
burgonya		—	—
bükköny		—	—
lóher		—	—
tarkabab		—	—
fehérbab		—	—

Menyasszony selyem 85 krajeártól 11 forint 35 krajeárig méterenként, mindenféle színben. Bérmentve és elvámolva a hához szállítva.

Gazdag mintaküldemény megkeresésre bérmentve küldetük. — **Henneberg selyemgyára** Zürichben.

Nyilt-tér. *)

Tekintetes dr Czinder István ügyvéd urnak Helyben.

Kedves Barátunk!

A közted és dr Kele Antal ügyvéd ur között fennforgott lovagias ügyben, megbízásod folytán eljártunk.

Eljárásunkról felvett jegyzőkönyvek egyik példányát ide mellékelve midőn megküldjük, fel- emlíjtük, hogy tekintettel arra, miszerint ezen

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

ügy a napi lapok egy részében általunk nem ismert egyének által közzétéve lett, érdekedben állónak tartjuk, hogy ezen ügyben általunk a f. évi július hó 18-án d. e. 10³/₄ órakor felvett jegyzőkönyv, mely az ügy megoldására megállapított nyilatkozatot tartalmazza, nemkülönben a mai napon felvett jegyzőkönyvünk, ugyanazon lapokban közzétéssék.

Fogadd nagyrabecsülésünk és szívélyes üdvözlétünk nyilvánítását, mellyel vagyunk

Zalaegerszeg, 1905. évi július hó 22.

igaz hived
Trsztjányzky Ödön
Krosetz Gyula.

Folytatólag a fentírt helyen 1905. évi július hó 18 ik napján délelőtt 10 és ³/₄ órakor. Jelen vannak a fentebb megnevezett megbízottak.

Dr Czinder István úr sértett félnek fentebb megnevezett megbízottjai a fent leirt elözményekre hivatkozással, megbízójuk részéről és nevében a fentebb már előadott lovagias elégtételt kéri.

Dr Kele Antal úr fentebb írt megbízottjai megbízójuk nevében és részéről a következő nyilatkozatot terjesztik elő:

Nyilatkozat.

„Kijelentem, hogy Zalaegerszeg r. t. város 1905 július hó 15-én tartott rendkívüli közgyűlésén Dr Czinder István városi képviselő urra vonatkozó kijelentései, annak a közpályán eddigi szereplésére és működésére egyáltalán annak jellemére nem vonatkoztak, azokra vonatkoztatni egyáltalán szándékom nem volt és miután ezen kijelentéseim általa félre magyaráztattak, mert őt becsületében sérteni egyáltalán nem akartam, kifejezéseimet visszavonom és kérem azokat meg nem történnék tekinteni“. Kijelentik továbbá, hogy megbízójukkal együtt gondoskodni fognak, hogy legrövidebb idő alatt a városi polgármester ur által városi rendkívüli közgyűlés hívassék egybe, amelyen az itt foglalt nyilatkozatot megbízójuk dr Kele Antal ur előszóval előterjeszteni és illetőleg szóról-szóra felolvasni fogja.

Ezt az elégtételt dr Czinder István ur megbízottjai megbízójuk részéről lovagias elégtétellül elfogadják azzal, hogy az ügyet lovagias uton befejezettnek csak akkor tekinthetik, ha ezen nyilatkozat a városi rendkívüli közgyűlésen megtéttik.

Mindkét fél megbízottjai a további eljárást az ügy befejezését a legközelebb egybe hivandó városi rendkívüli közgyűlésig egyértelmű megállapodással felfüggesztik. — Km

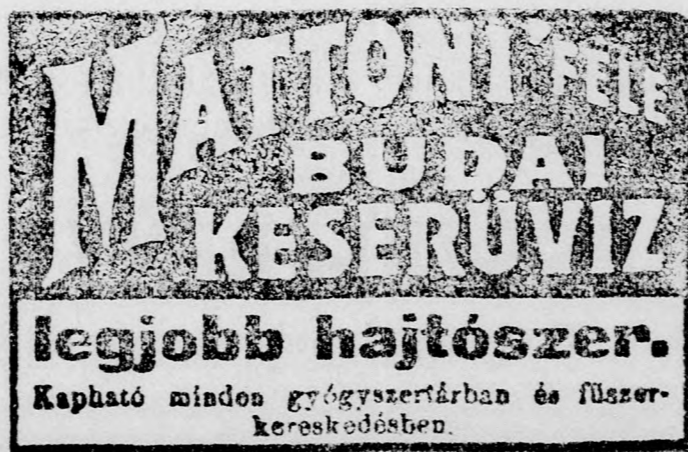
Czukelter Lajos, Csesznák Ödön, mint dr Kele Antal megbízottjai.
Krosetz Gyula, Trsztjányzky Ödön, mint dr Czinder István megbízottjai.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Zalaegerszegen 1905. évi július hó 22-én délelőtt 10 és ³/₄ órakor Trsztjányzky Ödön vármegyei árvaszéki elnök hivatalos helyiségében dr Czinder István ügyvéd urnak dr Kele Antal ügyvéd ural szemben fennforgó lovagias ügyében alírott Krosetz Gyula és Trsztjányzky Ödön mint dr Czinder István ur megbízottjai és Csesznák Ödön és Czukelter Lajos mint dr Kele Antal ur megbízottjai által.

Az ezen lovagias ügyben folyó évi július hó 18-án 10 és ³/₄ órakor felvett jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatot dr Kele Antal ügyvéd ur Zalaegerszeg r. t. város mai napon d. e. 10 órakor megtartott rendkívüli közgyűlésén mindnyájunk együttes jelenlétében szóról-szóra előterjesztette, ezzel ezen ügy a lovagiasság szabályainak megfelelőleg befejeztetett. — Km.

Czukelter Lajos, Csesznák Ödön, mint dr Kele Antal megbízottjai.
Krosetz Gyula, Trsztjányzky Ödön, mint dr Czinder István megbízottjai.

Elő- és utóidényben tetemes árengedmény! Idény májusoktóber.

Téli kurák október-április hónapokban.

Asvány és Daruvár iszapfürdő

a szlapon középhegység gyönyörű völgyében, a déli vasút állomása; közvetlen összeköttetés — Budapest és Béccsel. —

Vastartalmu hőforrások és iszapfürdők.

Hőfok 34°-50° C. Márvány-, porcellán-, tükör és lápfürdők. Hidegvíz gyógykezelés. Fangoosztály (iszapgöngyölések). Kiváló gyógyeredmények az összes női bajoknál, vérszegénység, köszvényes és csuzos bajoknál, valamint idegbántalmaknál. Szép berendezési lakoszobák, olvasóterem, kitűnő fürdő zenekar, kölesönkönyvtár, lawntennis, tekepálya és egyéb szórakozások. Remek sétányok az árnyas parkban és határos erdőben, érdekes kirándulások, legnagyobb kényelem, olcsó árak. Kitűnő étkezés a fürdő szállodában, havonta I. oszt. 92 K, II. oszt. 72 K. Prospektus és fölvilágosítással szívesen szolgál DARUVÁR fürdőberlet igazgatósága.

Felelős szerkesztő: dr. Csák Károly.

Társzerkesztő és kiadó: Udvardy Ignác.

Minden gazdára nézve fontos annak ismerete miképen védekezék a burgonya-vész ellen,

mely nemcsak a termés mennyiségét rontja, de a minőséget is befolyásolja.

A burgonya-vész leküzdésére a legalkalmasabb szer a dr. Aschenbrand-féle

bordói por

mely nemcsak biztosan megóvja a burgonyát ezen veszedelemtől, hanem **terméstöbbletet és a gumók keményítő tartalmának fokozását** is eredményezi

Ennél fogva a bordói porral való permetezés költségei **többszörösen** megtérülnek.

Egy kat. hold burgonya kétszeri permetezéséhez (június és július hónap, összesen 8-12 kg. bordói por szükséges).

A bordói por ára:

50 kg.-os zsákokban, kg.-kint	68 fillér.
10 és 5 kg.-os »	72 »
2 kg.-os dobozokban »	73 »

Megrendeléseket elfogad, a burgonya-vészről szóló részletes ismertetést és használati utasításokat díjmentesen küld a

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

Budapest, V., Alkotmány-utca 31. sz.

A por azonkívül megrendelhető:

Gyarmati Vilmosnál Zalaegerszeg, Gazdasági közvetítő irodában Nagykanizsa.

Kiadó lakás.

Zalaegerszegen, a Körmen-di-utca 22. szám alatt levő házban egy

három szobás lakás,

a szükséges mellékhelyiségekkel együtt, kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad

Fürst Sándor.

D. Horváth Győző

vas, fűszer, deszka és léckereskedése
Zalaegerszeg.

Ajánl

cséplésre gépolajakat, kenőket,
szíjjakat és egyéb alkatrészeket,
építkezéshez deszkákat, faszin-
delyt, festékeket, vadászidényre
fegyvereket, töltényeket, serétet.

1905. kig. 1905.

Hirdetmény.

Zalaegerszeg r. t. város tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező téglagyárban részint géppel, részint kézzel készült első minőségű cikkek a következő árban kaphatók:

Kézi falazó téglá	22 (huszonkettő)	K
Géppel készült falazó téglá	26 (huszonhat)	>
Hornycsindely	64 (hatvannégy)	>
Lapos csindely	28 (huszonnyolc)	>
Kongó téglá (klinker)	22 (huszonkettő)	>
5 cm. belső átmérőjű	30 (harmint)	>
6-5 cm. »	40 (negyven)	>
8 » »	50 (ötven)	>
10 » »	80 (nyolcvan)	>

Az itt jelzett árak 1000 darab után számíttatnak.

A vételár a városi pénztárnál fizetendő.

Zalaegerszegen, 1905. június 28-án tartott tanácsüléséből.

Várhidy Lajos sk.,
polgármester.

Üzlet eladás.

40 év óta jó forgalomban levő üzlet és korcsmát **házzal együtt** családi viszonyok miatt szabadkézből eladom.

Flesch Manó
rédiési lakós.

REICH és EPPINGER

helybéli kereskedő cégnél

egy jó házból származó fiu
tanoncul felvétetik.

Cook és Johnson-féle

amerikai szabadalmazott

tyukszem gyűrű.

A jelenkor legjobb és legbiztosabb szere. Hatása egyszerű és azonnal csillapítja a fájdalmat.

Kapható az Osztrák Magyar Monarchia minden gyógyszer-tárában.

1 db borítékban 20 fillér, 6 db dobozban 1 K. Postán küldve 20 fillérrel több.

Magyarországi főraktár:

Török Lószef gyógyszer-tára Budapest, VI. Király-u. 12.

Az Osztrák-Magyar Monarchia központi raktára „A Samaritanus”-hoz címzett gyógyszer-tár, Grázban.

Mi a szösz? . . . A papa megengedte, hiszen

**Jacobi-féle antinikotin
=cigarettafüvegy.**

Gyár: Bécs, Piaristengasse.

Elvem: kevés haszon, nagy forgalom.

Uj divatáru üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy sikerült egy nagyon jó hírnevű **zsebkendő gyárnak a képviselőt** elvállalni, a mely árukat a legolcsóbb áráért bocsátom forgalomba.

Raktáron tartok: Női divatkeleméket, összes belésárukat, mindenféle díszeket, selymeket, bársonyokat, kész bluzokat, alsó szoknyákat, szalagokat, csipkéket, nap- és esőernyőket, kesztyűket, harisnyákat, nyári bluzokba alkalmazandó guvrérozott díszeket, női gallérokat és egyéb cikket **nagy választékban.**

A legujabb nyári derékfűzők szalagból egyedül kereskedésemben kaphatók.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

RADÓ HENRIK.

Naponta érkeznek az újdonságok.

Egyszeri átsimítás**Schicht-szappannal**

(Szarvas vagy kulcsszappan)

pótol

kétszeri átsimítást közönséges szappannal.

Schicht-szappan a legjobb és használatban a legolcsóbb!

Eladás
darab szerint
eredeti gyári
árakban
a gyári árlap
után.

Főraktár:

**Kosztelitz
Miksánál**

ZALAEGRSZEZEN.

Minden valóban praktikus háziasszony,
aki a zománc-edény minőségét nemcsak a szín tetszetősége után itéli meg, hanem a **használatban való tartóságra és olcsóságra fektet sulyt,** most csakis a szürkére zománcozott

SZECESSZIÓ-EDÉNYT veszi.
Westen P. betéti társaság, Pozsony, Ligetfalu.

Főraktár:

**Kosztelitz
Miksánál**

ZALAEGRSZEZEN.

Eladás
darab szerint
eredeti gyári
árakban
a gyári árlap
után.

LEOPOLD GYULA hirdetői irodája, Budapest, Erzsébet-körút 54. Szakavatott és Pontosság!

MINDEN HÖLGY ELŐNYE
olcsón és a mellett mégis divatosan és elegánsan ruházódik.
Saját érdekében kérje ezért dustartalmu **mint a-gyűjteményünket**, melyet megtekintés végett ingyen és bérmentve küld a **WIENER MODEN UNION** Bécs, I., Schottenring 10

VÉRSEGENYSÉG, ÉTVÁGYTALANSÁG, IDEGESÉG gyógyhására és gyenge gyermekek erősítésére a leghatásosabb készítmény a **KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR.** Valódi tokaji borból készült, tehát nem tévesztendő össze más készítményekkel. Rendkívül kellemes ízű, erősíti tisztítja a vért. Kis üveg ára 3-20 kor. Nagy üveg 6 kor. — Kapható gyógyszárakban. Postán küldi. **KORONA-GYÓGYSZERTÁR** Budapest, Kálvin-utca.

Császárfürdő Elsőrangú kénes hévízű gyógyfürdő páratlan gőzfürdővel, legmodernebb közös és külön iszapfürdőkkel, pompás ásványvíz-uszodákkal, kád-hőleg-, villamos víz-, szénsavas és napfürdőkkel. **200 kényelmes lakosztóval.** A legrövidebb kezelés. **téli és nyári gyógyhely BUDAPESTEN.** Prospektus kivanatra ingyen és bérmentve.

SZIMON ISTVÁN FÉLE GYÓGYEREJŰ SÓS-BORSZESZ
MINDENÜTT KAPHATÓ

Szönyegeket takarók függönyök Estorszövetek estpérfügönyök Szönyegház **S. SCHEIN** os. és kir. udv. szall. WIEN, I., Bauernmarkt 12. Dustartalmú képes **ARJEGYZÉK** ingyen és bérmentve.

Ön nagyon idősnek látszik! Fesse haját a CZERNY-féle Tanningene HAJFESTŐ-SZERREL

PLATSCHEK VILMOS elismert legolcsóbb, legrövidebb **FÉRFI- és GYERMEK-ruha áruháza** Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körút).

SMITH PREMIER képviselők kerestettek. **BUDAPEST ANDRÁSSY ÚTJA**
A világ legjobb írógépe. **SMITH PREMIER N° 5** képes árjegyzék ingyen.

BALASSA FÉLE UGORKATEL Pattanás, kiütés, szeplő, májfolt, sötét ráncok is eltűnnek az arcról a valódi angol használatával. Egy üveg ára 2 korona. Hozzá ugorkaszappan 1 k. púder 1-20, K. Főszékhely: **BALASSA KORNÉL** gyógyszerész Bpest-Erzsébetfalva.

KATZER -féle részv. társaság megóvó-intézete az első és legnagyobb. 1/4 millió részvénytőke. Budapest, Ó-utca 42, 44 (saját ház), 45, 46, és Uj-utca 43. Katzer szörmeárui az egész világon el vannak terjedve és elsőrangúak.

KISS SZERENCSEJE NAGY VASAROLJON GYIKI KISS-FÉLE SZERENCSE-SORSJEGYEI KISS-KAROLY-TARSA

A MÁLNÁSI SICULIA GYÓGYFORRÁS kiváló összetételű égvényes sós savanyúvíz, amely tapasztalatom szerint megbízható gyógyhatással bír a légzőszervek, valamint a gyomor és bélsatorna hurutos bántalmainál, ugyancsak a húgy és ivarszervek hurutos és vérpangásos bántalmainál is. Jó hatást gyakorol továbbá a belek atóniájára és a hasi vérbőségből eredő májbetegségekre. A „Siculia”-forrás belső használatának fürdésével való egyesítése oszlató hatást fejt ki a női medence szervek izült izzadmányainál. A tüdőgümőkör kezdetleges eseteiben, valamint a gümős-görvélyes nyírkmirigy daganatok ellen jó sikerrel alkalmazható. Czelszerű segédeszközt képez az elhízás és idült köszvény gyógyításában is. Ezen sokoldalú használhatóságánál fogva méltán számot tarthat az orvosok figyelmére. Budapest, 1905. január 8. Dr. Korányi Frigyes, egyetemi tanár, lérendikézi tag, a M. Tud. Akad. tagja. stb. stb. Székhely: a kezelő tulajdonos „SICULIA” természetes szénavat sűrítő gyár. t. MÁLNÁSFÜRDŐN Háromszék vm. Csím: SICULIA, Málnásfürdő. Főraktárak Budapest: IV., Múzeum-körút 7., és minden nagyobb városban. Kérjük a SICULIA névre figyelni!!!

Szénásy Árpád RAJZESZKÖZ az összes közép-iskolákban a legjobban bevált **MAGYAR KÖRZÉS** MINDENÜTT KAPHATÓ.

Szörvestő A vegyileg megvizsgált, amellét hatóságilag az arcbőrre ártalmatlannak talált. eltávolítja hölgyeknél az oly csunya, kellemetlen arcszörf gyökerestől, anélkül, hogy az arcbőrnek legkevésbé is ártana és az arcnak megadja az üdéséget, finomságot és simaságot. Ára 7 korona. Vidéki megrendeléseket diskretn tanúvét mellett eszközöl: **Schmidek I.** Budapest, VII., Nyár-utca 18.

Építészek figyelmébe! Aulirott körjegyző a képviselő-testület megbízásából közhírré teszem, hogy **Bocsföldön** esetleg **Bakon folyó évi november hó 1-ig jegyzői lak és irodahelységek** építendőek. Az építésre vonatkozó feltételek a baki körjegyzői irodában megtekinthetők. Felhivatnak mindazok, kik építéssel foglalkoznak, hogy vázlatos költségvetésüket **f. évi augusztus hó 1-ig** a baki körjegyzői irodába bemutassák. **Kumper Márton** körjegyző.

„MAYER” gépgyár vas- és fémöntőde részvény-társaság SZOMBATHELY. Raktár: Budapest, V., Lipót-körút 15. Készít mindennemű **Gazdasági gépeket, kitértő szerkezetű Benzin- és szívó- gázmotorokat** 2-50 lóerőig. **Benzin-motoros cséplőkészletek.** Legolcsóbb üzem! Tűzveszély kizárva! **Malomépítészeti:** Uj hengerek, minden e szakmába vágó gép gyártása. Teljes műalmi berendezések. **Különlegesség:** Legujabb szerkezetű **csavaros és szabad. víznyomású borsajtók.** **Osborne D. M.-féle** világhírű **amerikai arató és kaszáló gépek** magyarországi kizárólagos képviselősege. Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. — Kivánatra minden szükségletre külön költségvetés.

Versenyképes olcsó árak.

nal

adás szerint gyári kban ri árlap tán.

TARCSA gyógyfürdő Vasvármegyében. — Glaubersó tartalmú szénsavdús vasforrások. A legújabb módszerek szerint berendezett pezsgő és ásványvíz-, valamint vasláp (Moor)-fürdők. Ujjonnan épült hidegvízgyógyító-intézet férfi- és női osztállyal. Kellemes, hűvös éghajlat, a kényelem minden igényeinek megfelelő olcsó lakások, villamvilágítás, jó vendéglők, gyógyszertár, naponta kétszer zene, szép kirándulások. A női szervek bántalmái, sápkór, vérszegénység, továbbá a légzési és emésztési szervek bajai ellen kiváló orvosi tekintélyek ajánlják.

Évad május hó 21-től szeptember végéig.

Az évad kezdetétől június 15-ig és augusztus hó 15-től szeptember végéig tetemesen olcsóbb árak. Felvilágosítással szolgál és kívánatra prospektust küld a fürdőigazgatóság. Állandó fürdőorvos: dr. Barta Kornel v. tanársegéd. Tarcsai Károly-forrás különösen mint óvszer járvány esetén kitűnő ivóvízül ajánlható. Megrendelések Tarcsa fürdőigazgatóságához intézendők. Vidéki városokban és nagyobb helyeken minden ásványvízkereskedésben és jobb fűszerüzletben kapható.

Vasúti állomás, posta és távirtda helyben. Budapestről és Győrből naponta Tarcsafürdő fölliratu közvetlen I. és II. osztályú kocsik közlekednek oda-vissza.

4888/tkv. 1905.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Nova és vidéke takarékpénztár* végrehajthatónak *Tóth Erzsé özv. Szabó Vincéné* nagylengyeli lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében az árverés 92 korona tőkekövetelés, ennek 1904 évi június 4-től járó 6% kamatai, 9 korona 70 fillér óvási $\frac{1}{8}$ % váltódíj és 16 korona 62 fillérben ezuttal megállapított árverés kérésű költségek kielégítése végett a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a nagylengyeli 435. sz. tjkvben \pm 444. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra (szántó, rét az Egyedtelekben) 78 K; — II. a nagylengyeli 436. sz. tjkvben \pm 443. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra (szántó és rét az Egyedtelekben) 52 K; — III. a nagylengyeli 473. sz. tjkvben felvett \pm 554. hrsz. ingatlanra (szántó a csentenézfai d.) a végrehajtást szenvedő nevében álló $\frac{2}{10}$ részére 97 K és az ugyanezen sz. tjkvben \pm 557. hrsz.

alatt felvett egész ingatlanra (szántó a kőhegyemlatti dűlőben) 220 K; — IV. a nagylengyeli 474. sz. tjkvben a \pm 259. hrsz. alatt felvett egész ingatlanra (erdő a simonszeri pusztán) 200 K, a \pm 20/a hrsz. ház $\frac{2}{10}$ részére 190 K, a \pm 514/b hrsz. ingatlan (szántó a cseri dűlőben) $\frac{2}{10}$ részre 637 K, a \pm 684/a hrsz. egész ingatlanra (erdő a kardosaljai dűlőben) 45 K ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1905. évi augusztus hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor Nagylengyelben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 7 K 80 f-t, 5 K 20 f-t, 9 K 70 f-t, 22 K-t, 19 K-t, 63 K 70 f-t, 4 K 50 f-t készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 48. §-a alatt jelzett árfolyammal számított és az 1884. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Zalaegerszeg, 1905. évi május hó 2--án.

Dr. Berczelly, kir. tvszéki albiró.

Zacherlin

Nagyszerűen hat, mint utólrhetlen rovarölő. Valódi csak palackokban.

Kapható Zalaegerszegen:
Hubinszky Adolfnál,
Kaszter Sándornál,
Gyarmati Vilmosnál,
Ján Ferencnél,
Fangler Mihálynál,
Kosztelitz Miksánál,
Kömös Miksánál,
Reich Samunál.

Bellatinczon:

Weisz Bélánál.

Jánosháza:

Federer Jenőnél,
Kohn Jakabnál,
Spitzer Sámuel utódnál,
Singer Sándornál.

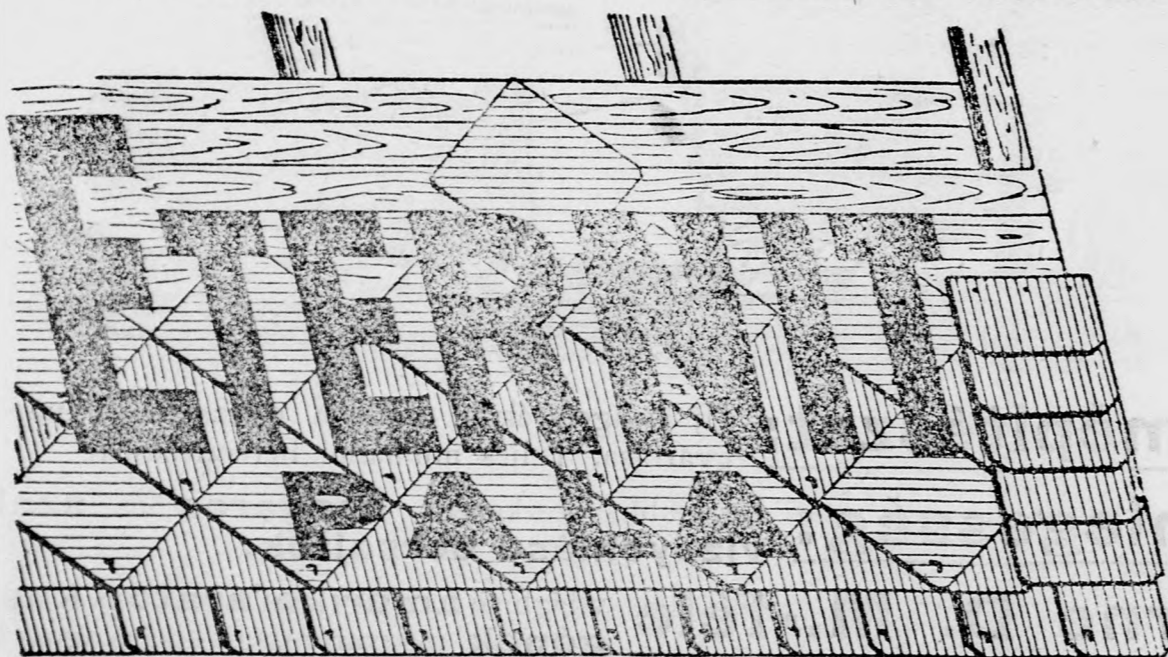
Letenyén:

Eppinger Ignácnál,
Weisz Heinrichnél.

Pacsán:

Schleifer M.-nél,
Pacsá és Vidéki Fogyasz-
tási és Értékesítő Szövet-
kezetnél.

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDÉSI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:

ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS
BUDAPEST III. ANDRÁSSY-ÚT 37

Idős és ifju

embereknek

ajánlatos Dr Müllernek több bőví-
tett kiadásban megjelent, a meg-
zavart ideg és nemi rendszerről,
valamint ennek radikális gyógy-
módjáról irt művét okulásul el-
olvasni.

1 K 20 fillérnek bélyegjegyek-
ben való beküldése ellen borítékban
megküldi:

Curt Röber, Braunschweig.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen kül-
dünk egy próbát a Cosaporból. Kávé,
tea, étel vagy szeszes italban egyfor-
mán adható az ivó tudta nélkül.

A Cosapor többet ér, mint a világ
minden szóbeszéde a tartózkodásról,
mert csodahatása ellenszenvessé teszi
az iszákosoknak a szeszes italt. A
Cosa oly csendesen és biztosan hat,
hogy azt feleség, testvér avagy gyer-
mek egyaránt, az ivónak tudta nélkül
adhatja és az illető még csak nem is
sejti, mi okozta javulását.

Cosa a családok ezreit békítette ki
ismét, sok sok ezer férfit a szegény
és becselenségtől megmentett, kik
később józan polgárok és ügyes üzlet-
emberek lettek. Temérdek fiatal em-
bert a jó utra és szerencséjéhez segít-
tett s sok embernek életét számos évvel meghosszabbít-
totta.

Az intézet, mely a Cosapor tulajdonosa, mindazoknak
kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irásokkal
telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki
is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk,
hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

INGYEN PRÓBA 217. sz.

Vágja ki ezen szelvényt és
küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 f, levelezőlapok
10 fillérrel bérmentesítendőek.)

COSA INSTITUTE

(Dept. 217),

62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Theile soványító teája

ismert
hatásos

specialitás **tulhizás ellen.**

Kapható Török József gyógyszertárában
Budapest, Király-utca 12. szám.